

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v četrtem kvartalu 2019

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

8. člen (poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

- ◆ Likvidacijskega upravitelja v okviru določb ZGD-1 in ZFPPIPP ni mogoče šteti kot poslovodjo. Odškodninska odgovornost likvidacijskega upravitelja je v ZGD-1 urejena posebej in celovito in določbe ZGD-1 glede tega predstavljajo lex specialis glede na določbe ZFPPIPP.

VSL Sodba I Cpg 1028/2017, 19. 6. 2019

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

1. Splošno

- ♦ Pritožnik v pritožbi priznava dolg do upnice, ki ga ne more poplačati (kar že samo po sebi kaže na insolventnost). Insolventnost je položaj dolžnika, ki nastane, če je dolžnik trajneje nelikviden ali če postane dolgoročno plačilno nesposoben. Trajnejša nelikvidnost je položaj, ko dolžnik v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju. Dolgoročna plačilna nesposobnost pa je položaj, ki je nasproten položaju dolgoročne plačilne sposobnosti, ki jo opredeljuje 11. člen ZFPPIPP in predstavlja trajno sposobnost pravne osebe izpolniti vse obveznosti ob njihovi zapadlosti. Položaja, ki sta razlog za insolventnost dolžnika, sta v zakonu navedena alternativno, kar pomeni, da je dolžnik insolventen, če je trajneje nelikviden ali če postane dolgoročno plačilno nesposoben.

VSL sklep Cst 528/2019, 19. 11. 2019

2. Dokazni standard

3. Trajnejša nelikvidnost

4. Neizpodbojna domneva

5. Dolgoročna plačilna nesposobnost

6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi

7. Insolventnost in delovno razmerje

15. člen (finančno prestrukturiranje)

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

18. člen (ožje povezana oseba)

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

- ♦ Izpodbijani sklep je pravilen že zato, ker sodišče ni sklenilo, da ne bo samo reševalo predhodnega vprašanja, kar je pogoj za prekinitev postopka. Višje sodišče pa se strinja tudi s tem, da gre zgolj za pravno vprašanje, ki niti ni posebej zapleteno in ga zato lahko samo reši sodišče prve stopnje. Tako iz 170. člena ZIZ kot iz 143. člena SPZ izhaja, da nastane hipoteka na podlagi sodne odločbe - sklepa o izvršbi - z vpisom v zemljiško knjigo. Ker torej sklep o izvršbi ni bil predložen zemljiškoknjižnemu sodišču zaradi vpisa zaznambe izvršbe, s katerim bi tožeča stranka pridobila hipoteko na nepremičninah, že pred začetkom stečajnega postopka, tožeča stranka na navedenih nepremičninah ni pridobila zastavne pravice. S tem tudi ni pridobila pravice do prednostnega poplačila iz določenega premoženja dolžnika, kar pomeni, da nima ločitvene pravice v skladu s prvim odstavkom 19. člena ZFPPIPP.

VSL Sodba in sklep I Cpg 684/2018, 4. 6. 2019

- ♦ Anticipirana ustanovitev zastavne pravice učinkuje le, če zastavitelj naknadno pridobi razpolagalno sposobnost glede zastavljenih terjatev. Ker bodoče terjatev še niso v premoženju zastavitelja, ta ne more z njimi razpolagati. Pri zastavi bodočih terjatev upnik pridobi zastavno pravico če in ko taka terjatev nastane. Za nastanek zastavne pravice na bodočih terjatvah ob nastanku take terjatve dolžniku res ni treba opraviti nobenega pravnega dejanja več, mora pa biti v trenutku nastanka terjatve razpolagalno sposoben. Ker po začetku stečajnega postopka razpolagalne sposobnosti stečajni dolžnik nima, niti le-te ne pridobi v zvezi s terjatvami, ki v korist stečajne mase nastanejo v okviru nadaljevanja poslovanja stečajnega dolžnika, zastavna pravica tožene stranke na terjatvah tožeče stranke, ki so iz koncesijskega razmerja nastale po začetku stečajnega postopka, ni mogla nastati.

VSM Sodba I Cpg 148/2019, 22. 8. 2019

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

- ♦ Izločitvena pravica je pravica osebe, ki je s priposestvovanjem ali na drug izviren način pridobila lastninsko pravico na nepremičnini, pri kateri je kot lastnik vpisan insolventni dolжник, od insolventnega dolžnika zahtevati, da prizna njeno lastninsko pravico na nepremičnini. Za presojo, da je toženka pridobila izločitveno pravico, bi moralo biti zatrjevano in ugotovljeno, da je lastninsko pravico pridobila na originaren in ne na pravno posloven način.

VSM sodba I Cpg 421/2016, 2. 2. 2017

- ♦ Sklep višjega sodišča z dne 1. 2. 2018 [izdan v stečajnem postopku nad toženo stranko] je pripeljal do tega, da sta bila prodajna pogodba in aneks, z njim vred pa zemljiškoknjižno dovolilo, razvezana s 1. 2. 2018 (prvi odstavek 268. člena ZFPPIPP). V času edinega naroka za glavno obravnavo (23. 10. 2018) torej obveznostnopravnega pravnega temelja za morebitno izločitveno pravico že več niti ni bilo. Že iz tega razloga sta neutemeljena oba tožbena zahtevka. Kdor nima niti obveznostnopravnega temelja za uveljavljanje izločitvene pravice, seveda ne more imeti pričakovalne pravice.

VSL Sodba I Cpg 388/2019, 4. 7. 2019

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščenec ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

- ♦ Gospodarska družba si mora, še toliko bolj kot fizična oseba, saj je vendarle ustanovljena z namenom opravljanja dejavnosti in v tem okviru ustvarjanja prihodkov, prizadevati denarna sredstva za plačilo sodne takse dobiti. Dejstvo, da je dve leti finančno stanje nespremenjeno, račun pri OPP pa blokiran, zato samo po sebi ne pomeni razloga za oprostitev plačila sodne takse.

VSL Sklep I Cpg 167/2019, 28. 5. 2019

Iz obrazložitve:

11. Pritožnica ima po podatkih sodnega registra le eno družbenico (poleg tega, da ima lastni poslovni delež), ki je hkrati njena poslovodja, in ima dolžnost, da po določbah Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju obveznost zagotovi kapitalsko ustreznost družbe (prim. zlasti 31. in 32. člen ZFPPIPP).

30. člen (upravljanje tveganj)

31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)

32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

36. člen (sklic skupščine)

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

38. člen (obveznost posloводства vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

39. člen (obveznosti posloводства glede postopka prisilne poravnave)

40. člen (obveznosti posloводства po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

42. člen (odškodninska odgovornost članov posloводства)

- ♦ Likvidacijskega upravitelja v okviru določb ZGD-1 in ZFPPIPP ni mogoče šteti kot poslovodjo. Odškodninska odgovornost likvidacijskega upravitelja je v ZGD-1 urejena posebej in celovito in določbe ZGD-1 glede tega predstavljajo lex specialis glede na določbe ZFPPIPP.
VSL Sodba I Cpg 1028/2017, 19. 6. 2019
- ♦ Revizija se dopusti glede vprašanja, ali je dopustna pravna podlaga za odškodninsko odgovornost likvidacijskega upravitelja 42. člen in 44. člen ZFPPIPP.
VSRS Sklep III DoR 141/2019-7, 22. 10. 2019

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

44.a člen (taksna oprostitev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelji)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

48. člen (načelo hitrosti postopka)

1. Instrukcijski roki
2. Prekinitev postopka
3. Nadzor upravitelja
4. Razno

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

- ◆ Pritožba utemeljeno opozarja na točko 8 uvoda Uredbe št. 655/2014, iz katere med drugim izhaja, da se ta uredba zlasti ne bi smela uporabljati za zahteve zoper dolžnika v postopkih zaradi insolventnosti. To

bi po tej uredbi moralo pomeniti, da nalog za zamrznitev zoper dolžnika ne more biti izdan po tem, ko so bili v zvezi z njim uvedeni postopki zaradi insolventnosti, kot so opredeljeni v Uredbi št. 1346/2000. Iz točke (f) člena 2 Uredbe 1346/2000 pa izhaja, da pomeni „čas uvedbe postopkov“ čas začetka učinkovanja odločbe o uvedbi postopkov, ne glede na to, ali je odločba dokončna. - Takšna vsebina točke (f) člena 2 nazadnje citirane uredbe oziroma takšno pojmovanje „časa uvedbe postopka“ brez dvoma po pravilnem stališču pritožbe sovпада s trenutkom začetka postopka insolventnosti v smislu določb ZFPPIPP (četrti odstavek 49. člena), ko sodišče s sklepom odloči o začetku takšnega postopka, in ne (že) s trenutkom uvedbe takšnega postopka (drugi odstavek 49. člena ZFPPIPP, ki se začne z vložitvijo predloga za začetek postopka zaradi insolventnosti).

VSM sklep I Cpg 32/2017, 16. 2. 2017

- ♦ Zakon določa, da se pravdni postopek začne z vložitvijo tožbe (179. člen ZPP), glavni stečajni postopek pa s sklepom o začetku stečajnega postopka (četrti odstavek 49. člena ZFPPIPP). Noben zakon pa ne določa, da se postopek začne šele z razveljavitvenim sklepom odločbe, izdane na podlagi tožbe, ali pa z razveljavitvijo sklepa o začetku stečajnega postopka in vrnitvijo zadeve sodišču prve stopnje v novo sojenje. Novo sojenje ne pomeni začetka postopka, pač pa ponovno odločanje o isti stvari. Zato odgovor na vprašanje, ali je še vedno podana slovenska jurisdikcija, dajeta določili 2. točke drugega odstavka 381. člena ZFPPIPP in 89. člena ZMZPP.

VSL Sklep Cst 401/2019, 29. 8. 2019

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

53. člen (sestava sodišča)

- ♦ Pritožnik ni upnik, zato nima pravice vložiti pritožbo proti sklepu o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe; smiselno enako velja tudi za ugovor iz četrtega odstavka 53. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 416/2019, 10. 9. 2019

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

56. člen (stranke glavnega postopka)

- ♦ Stečajni dolžnik, ki je pravna oseba in nad katero sodišče vodi stečajni postopek, ni stranka glavnega stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 450/2019, 9. 10. 2019

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno
2. Prenos terjatve

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

59. člen (rok za prijavo terjatve)

1. Splošno
2. Naknadne prijave

60. člen (vsebina prijave terjatve)

1. Popolnost prijave
2. Prednostne terjatve
3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti
4. Dolžnost prijave pravnih stroškov

- ♦ Upnik mora v postopku zaradi insolventnosti prijaviti tudi vse stroške uveljavljanja terjatev, ki so mu do začetka stečajnega postopka že nastali, pri tem pa ni pomembno, ali je o teh stroških sodišče že odločalo. Taka ureditev je odraz načela koncentracije kot enega temeljnih načel stečajnega postopka; upnik namreč lahko svoj zahtevek za izpolnitev obveznosti, ki je nastala do začetka stečajnega postopka,

v razmerju do stečajnega dolžnika uveljavlja samo v stečajnem postopku proti temu dolžniku in v skladu s pravili tega postopka, če v zakonu za posamezni primer ni določeno drugače (prvi odstavek 227. člena ZFPPIPP).

VDSS Sklep Pdp 344/2019, 26. 9. 2019

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

- ◆ Ne glede na to, da upnik, upošteva določbo 298.a člena ZFPPIPP, terjatve (in ločitvene pravice) ni dolžan prijaviti, pa po oceni sodišča druge stopnje obstaja njegova dolžnost, da v primeru, če upraviteljica ob ustrezni skrbnosti dvomi v njen obstoj in ga zato ob smiselni uporabi 60. člena ZFPPIPP (še pred izdajo in objavo sklepa o preizkusu terjatev, sicer mu začne teči enomesečni rok za vložitev tožbe po drugem odstavku 308. člena ZFPPIPP) pozove, da se o tem izjasni, ustrezno odreagira. Če tega ne stori, upraviteljica pa terjatev in ločitveno pravico prereka, temu pa sledi vložitev tožbe, po oceni sodišča druge stopnje toženec (ne glede na to, da je v sodnem postopku zahtevk zavrnjen) s sklicevanjem na neustrezno skrbnost upraviteljice in na dejstvo, da terjatve v stečajnem postopku ni prijavil, ne more doseči zanj ugodne odločitve o stroških postopka. Ne glede na uspeh v postopku mora ob uporabi četrtega odstavka 60. člena ZFPPIPP tožnici poravnati nastale stroške postopka.

VSM Sodba I Cpg 119/2019, 29. 4. 2019

- ◆ Upraviteljica je morala prerekati prijavljeno terjatev upnika ravno zaradi njene nepopolne prijave, presoja razlogov, zaradi katerih je bila terjatev prerekana, pa je bila tudi predmet postopka, v katerem se je ugotavljala njena utemeljenost. To izhaja tudi iz dejstva, da je tožena stranka potem, ko je bilo v celoti jasno, koliko znaša višina terjatve, ki bi jo bila dolžna plačati, če bi bil opravljen ves postopek v skladu s Pogodbo, terjatev tudi pripoznala.

VSL Sklep I Cpg 447/2019, 19. 9. 2019

7. Razno

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjativah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

- ◆ Višje sodišče ugotavlja, da razlogi, ki jih pritožnik uveljavlja (da je bilo pred stečajnim postopkom funkcionalno zemljišče nepravilno odmerjeno), niso dovoljen ugovorni razlog v smislu 1. odstavka 62. člena ZFPPIPP (posledično pa tega ni mogoče uveljavljati niti s pritožbo).

VSL Sklep Cst 329/2019, 16. 7. 2019

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

65. člen (dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

- ♦ V ZFPPIPP ne obstaja pravna podlaga za odlog preizkusa terjatev.
VSL sklep Cst 210/2019, 14. 5. 2019
- ♦ Višje sodišče ugotavlja, da razlogi, ki jih pritožnik uveljavlja (da je bilo pred stečajnim postopkom funkcionalno zemljišče nepravilno odmerjeno), niso dovoljen ugovorni razlog v smislu 1. odstavka 62. člena ZFPPIPP (posledično pa tega ni mogoče uveljavljati niti s pritožbo). Če je terjatev in/ali ločitvena pravica prerekana v stečajnem postopku, o obstoju oziroma neobstoju te terjatve odloča pravdno sodišče (oziroma drug državni organ) in ne sodišče, ki vodi stečajni postopek. To pomeni, da v pritožbi zoper sklep o preizkusu terjatev ni mogoče izpodbijati upraviteljevih razlogov, zaradi katerih je terjatev prerekal.
VSL Sklep Cst 329/2019, 16. 7. 2019
- ♦ S sklepom o zavarovanju se ne odloča o materialnopravni pravici stranke, pač pa se ustvarja novo procesno pravno razmerje. Sklep o zavarovanju z zastavno pravico na nepremičnini zato ne predstavlja izvršilnega naslova po 1. točki drugega odstavka 17. člena ZIZ. Prav tako izvršilnega naslova ne predstavlja zapisnik o rubežu, saj ima ta zgolj pomen zaznambe izvršbe (tretji odstavek 211. člena ZIZ).
VSL Sklep Cst 496/2019, 4. 12. 2019

70. člen (končni seznam preizkušenih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

78. člen (člani upniškega odbora)

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

83. člen (volitve članov upniškega odbora)

84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)

85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)

86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

87. člen (pristojnosti upniškega odbora)

88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

90. člen (odločanje upniškega odbora)

91. člen (predsednik upniškega odbora)

92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

- ♦ Z začetkom stečajnega postopka upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov iz drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP, poslovna sposobnost stečajnega dolžnika pa se omeji tako, da ne more razpolagati s premoženjem, ki je predmet stečajne mase. Vložitev izpodbojne tožbe spada med posle iz 2. odstavka 97. člena ZFPPIPP, zato upravitelj za vložitev tožbe ni potreboval niti soglasja niti dovoljenja stečajne dolžnice.

VSL Sklep Cst 382/2019, 19. 8. 2019

98. člen (obveznosti upravitelja)

- ♦ Pritožbene navedbe o tem, da ga je sodišče razrešilo in postavilo novega upravitelja v zaključni fazi postopka osebnega stečaja, ne morejo izpodbiti ugotovitve sodišča prve stopnje, da mora upravitelj ves čas postopka opravljati svoje obveznosti v skladu s standardi iz 98. člena ZFPPIPP ne glede na (morebitno zaključno) fazo. Riziko slabe organizacije dela upravitelja ne more biti na račun upnikov.

VSL Sklep Cst 408/2019, 4. 9. 2019

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

103. člen (nagrada upravitelja)

1. Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila

2. Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave

3. Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila

4. Nadomestilo za preizkus terjatev

- ♦ Jezikovna razlaga ZFPPIPP pokaže, da števila prijavljenih terjatev ne gre enačiti s številom vlog, v katerih upnik terjatve prijavlja, niti s skupnim zneskom (seštevkom) prijavljenih terjatev, ki bi ga bilo obravnavati kot eno terjatev, če imajo prijavljene terjatve različno pravno in dejansko podlago. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da gre za dve terjatvi sicer istega upnika na različni pravni podlagi, ki ju je upravitelj moral preizkusiti.

VSL Sklep Cst 362/2019, 25. 7. 2019

5. Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase

6. Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja

- ♦ Ker je šlo za veliko število poslovnih dogodkov in zahtevnih računovodskih operacij, sama pa nima dovolj znanj iz področja računovodstva, je predlagala angažiranje zunanje svetovalca, sklicujoč se na določbo 6. točke 7. odstavka 103. čl. ZFPPIPP. Pritožnik ne izpodbija razlogov, zaradi katerih se je upraviteljica odločila za pregled poslovanja s strani zunanje izvajalca, pač pa graja odločitev glede konkretnega izvajalca. Konkretni izvajalec ni bil izbran zaradi pritožbeno zatrjevanega sodelovanja s stečajno upraviteljico, pač pa (kot to izhaja iz podatkov v spisu), ker je bil v postopku izbire zunanje izvajalca najugodnejši. Upraviteljica je pri izbiri izvajalca torej ravnala v korist stečajnega postopka in zagotovila ustrezno strokovnost ob najnižjih možnih stroških.

VSL Sklep Cst 342/2019, 16. 7. 2019

- ♦ Podlago za priznanje odvetniških stroškov upravitelju je najti v 6. točki sedmega odstavka 103. člena ZFPPIPP, po kateri nadomestilo upravitelju ne vključuje stroškov, za katere je potrebno posebno strokovno znanje, in v 8. točki tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP, po katerem so občasni stroški stečajnega postopka tudi drugi stroški stečajnega postopka, razen tekočih stroškov iz drugega odstavka 355. člena. Priznani stroški opisanih opravljenih odvetniških storitev so taki občasni stroški, potrebni za dokončno izvedbo sklepa o končni razdelitvi stečajne mase

VSL Sklep Cst 343/2019, 24. 7. 2019

7. Razno

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

- 1. Splošno**
- 2. Razrešitev upravitelja**

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno pojasnilo, da se do pravilnosti upraviteljevega stališča v zvezi z zgoraj omenjenim poslovnim razmerjem in iz njega izvirajočimi zahtevki, ne more opredeljevati v stečajnem postopku, temveč bo to stvar pravnih postopkov, ki jih je oziroma jih bo upravitelj začel. Sodišče prve stopnje je torej pravilno zaključilo, da različna pogleda upnika in upravitelja do tega, ali ima in kakšne zahtevke ima dolžnik do upnika iz poslovnega razmerja, v katerem je bil z njim pred začetkom stečajnega postopka, ne moreta biti razlog za razrešitev upravitelja. Pravilno pa je tudi zaključilo, da trditve upnika o neprimerni komunikaciji upravitelja z njim, takšne, kakršne je podal, in o kršitvi pravil dobre poslovne prakse upraviteljev, ne morejo biti razlog za razrešitev upravitelja niti ne morejo biti predmet obravnavanja v tem stečajnem postopku.

VSL Sklep Cst 246/2019, 19. 6. 2019

- ♦ Pritožbene navedbe o tem, da ga je sodišče razrešilo in postavilo novega upravitelja v zaključni fazi postopka osebnega stečaja, ne morejo izpodbiti ugotovitve sodišča prve stopnje, da mora upravitelj ves čas postopka opravljati svoje obveznosti v skladu s standardi iz 98. člena ZFPPIPP ne glede na (morebitno zaključno) fazo. Riziko slabe organizacije dela upravitelja ne more biti na račun upnikov.

VSL Sklep Cst 408/2019, 4. 9. 2019

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

- 1. Smiselna uporaba pravil ZPP**
- 2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka**
- 3. Zamuda roka ali izostanek z naroka**

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

- ♦ Neposredna uporaba procesnih institutov pravnega postopka (zlasti pravil o vročanju) bi ohromila uresničitev sodnega varstva v postopku zaradi insolventnosti. S končanjem stečajnega postopka se morajo seznaniti vsi dolžnikovi upniki, ne le dolžnik. Pri upnikih stečajnega dolžnika gre za večje in nedoločeno število oseb, ki sodišču niso znane. Dolžnik ima kot stranka glavnega postopka zaradi insolventnosti enak položaj, kot vsaka druga stranka postopka. Položaj fizične osebe in pravne osebe v stečaju ni tako drugačen, da bi bilo potrebno vročanje sklepa o končanju postopka urediti na drugačen način. Tudi v postopku osebnega stečaja je imenovan upravitelj. Če dolžnik v postopku osebnega stečaja izpolnjuje svoje obveznosti in sodeluje z upraviteljem, je na ta način ustrezno seznanjen s potekom postopka, tudi če doma nima dostopa do spleta. Po presoji pritožbenega sodišča je ZFPPIPP v delu, kjer določa objavo sklepa o končanju brez razdelitve upnikom na spletnih straneh AJPes in vložitev ugovora zoper navedeni sklep v petnajstih dneh po objavi (druga točka prvega odstavka 122. člena ZFPPIPP in drugi odstavek 379. člena ZFPPIPP) skladen z Ustavo.

VSL Sklep Cst 168/2019, 25. 4. 2019

- ◆ Po določbi četrtega odstavka 122. člena ZFPPIPP velja neizpodbitna pravna domneva (*presumptio iuris et de iure*), da se je stranka postopka zaradi insolventnosti ali druga oseba seznanila z vsebino sodne odločbe s potekom osmih dni po objavi te sodne odločbe. Glede na to, da je upnik v konkretnem primeru vložil predlog za nadaljevanje izvršbe zoper dolžnikovega pravnega naslednika več kot dve leti po objavi sklepa o začetku postopka osebnega stečaja nad novim dolžnikom, se upoštevajoč prej navedeno neizpodbitno pravno domnevo šteje, da je bil upnik ob vložitvi predloga za nadaljevanje izvršbe zoper dediča kot dolžnikovega pravnega naslednika, seznanjen s tem, da se zoper dediča kot sedanjega dolžnika vodi postopek osebnega stečaja. V tem primeru namreč sklepa o izvršbi (ali nadaljevanju izvršbe zoper novega dolžnika) zoper dolžnika ni dopustno izdati, saj ni podana nobena od izjem iz drugega odstavka 131. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep II Ip 1155/2019, 24. 7. 2019

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

- ◆ Neposredna uporaba procesnih institutov pravnega postopka (zlasti pravil o vročanju) bi ohromila uresničitev sodnega varstva v postopku zaradi insolventnosti. S končanjem stečajnega postopka se morajo seznaniti vsi dolžnikovi upniki, ne le dolžnik. Pri upnikih stečajnega dolžnika gre za večje in nedoločeno število oseb, ki sodišču niso znane. Dolžnik ima kot stranka glavnega postopka zaradi insolventnosti enak položaj, kot vsaka druga stranka postopka. Položaj fizične osebe in pravne osebe v stečaju ni tako drugačen, da bi bilo potrebno vročanje sklepa o končanju postopka urediti na drugačen način. Tudi v postopku osebnega stečaja je imenovan upravitelj. Če dolžnik v postopku osebnega stečaja izpolnjuje svoje obveznosti in sodeluje z upraviteljem, je na ta način ustrezno seznanjen s potekom postopka, tudi če doma nima dostopa do spleta. Po presoji pritožbenega sodišča je ZFPPIPP v delu, kjer določa objavo sklepa o končanju brez razdelitve upnikom na spletnih straneh AJPes in vložitev ugovora zoper navedeni sklep v petnajstih dneh po objavi (druga točka prvega odstavka 122. člena ZFPPIPP in drugi odstavek 379. člena ZFPPIPP) skladen z Ustavo.

VSL Sklep Cst 168/2019, 25. 4. 2019

- ◆ Po drugem odstavku 123. člena ZFPPIPP se v glavnem postopku zaradi insolventnosti sodna pisanja vročijo samo, če za posamezno pisanje tako določa zakon in osebi, za katero zakon določa, da se ji pisanje vroči. Zakon ne predpisuje vročanja sklepa o prodaji dolžniku niti v postopku osebnega stečaja. Pritožbeni očitke prvostopenjskemu sodišču, da dolžniku ni vročalo sklepa o prodaji z dne 6. 3. 2019, zato ni utemeljen.

VSL Sklep Cst 420/2019, 11. 9. 2019

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

124. člen (odločbe)

125. člen (pritožba proti sklepu)

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

- 1. Upnik**
- 2. Upravitelj**
- 3. Dolžnik**
- 4. Druga oseba**
- 5. Prisilna poravnava**
- 6. Poenostavljena prisilna poravnava**
- 7. Prisilna likvidacija**
- 8. Razno**

127. člen (rok za pritožbo)

128. člen (odločanje o pritožbi)

- ♦ Za razliko od določb ZPP, ki sodišču, ki je izdalo odločbo, omogoča poseg v že izdano odločbo le z izdajo dopolnilnega ali popravnega sklepa, ZFPPIPP sodišču prve stopnje v drugem odstavku 128. člena omogoča, da z novim sklepom nadomesti sklep, ki se izpodbija s pritožbo, če ugotovi, da je pravočasna in dovoljena pritožba utemeljena. S pritožbenim sklicevanjem na določbe ZPP o dopolnitvi ali popravi sklepa zato pritožnik ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 343/2019, 24. 7. 2019

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

129. člen (stroški upnika)**130. člen (uporaba oddelka 3.8)****131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)**

- ♦ Po določbi četrtega odstavka 122. člena ZFPPIPP velja neizpodbitna pravna domneva (*presumptio iuris et de iure*), da se je stranka postopka zaradi insolventnosti ali druga oseba seznanila z vsebino sodne odločbe s potekom osmih dni po objavi te sodne odločbe. Glede na to, da je upnik v konkretnem primeru vložil predlog za nadaljevanje izvršbe zoper dolžnikovega pravnega naslednika več kot dve leti po objavi sklepa o začetku postopka osebnega stečaja nad novim dolžnikom, se upoštevajoč prej navedeno neizpodbitno pravno domnevo šteje, da je bil upnik ob vložitvi predloga za nadaljevanje izvršbe zoper dediča kot dolžnikovega pravnega naslednika, seznanjen s tem, da se zoper dediča kot sedanjega dolžnika vodi postopek osebnega stečaja. V tem primeru namreč sklepa o izvršbi (ali nadaljevanju izvršbe zoper novega dolžnika) zoper dolžnika ni dopustno izdati, saj ni podana nobena od izjem iz drugega odstavka 131. člena ZFPPIPP (glej prvi odstavek 131. člena in prvi odstavek 383. člena ZFPPIPP). Določbe 38. člena ZIZ ne izključujejo uporabe splošnega pravila odločanja o stroških po merilu uspeha in tudi niso neskladne z njim, temveč dodatno regulirajo posamične stroškovne obveznosti strank v določenih fazah izvršilnega postopka z upoštevanjem njegovih posebnosti. Ker je bil postopek izvršbe, v katerem so dolžniku nastali stroški, sprožen na podlagi upničinega predloga za nadaljevanje izvršbe zoper novega dolžnika in za upnico ustavitev izvršilnega postopka v konkretnem primeru predstavlja procesni neuspeh, gre za situacijo, ki je enaka tisti, ki jo obravnava prvi odstavek 154. člena ZPP, ki se uporablja na podlagi 15. člena ZIZ in na podlagi katerega je stranka, ki v postopku ni uspela, nasprotni stranki dolžna povrniti stroške.

VSL Sklep II Ip 1155/2019, 24. 7. 2019

- ♦ Relativni zastaralni rok za začetek izvrševanja sankcije sta pretrgala sklep o določitvi uklonilnega zapora, ter sklep, s katerim je sodišče predlog tožnice za nadomestitev plačila globe z opravljanjem družbeno koristnih del kot prepozna zavrglo. Zastaralni rok je pretrgal vloženi predlog za izvršbo, prav tako pa zastaralni rok pretrgajo tožnici vročeni opomini. Navedena dejanja namreč ne pomenijo začetka izvrševanja sankcije, so pa usmerjena h končnemu cilju izvršitve sankcije. Stališče, da lahko, ne le v primeru pretrganja, ampak tudi v primeru zadržanja zastaranja, do začetka izvrševanja sankcije za prekršek preteče največ štiri leta od pravnomočnosti odločbe, s katero je bila sankcija izrečena, navaja tudi pravna doktrina. Na podlagi navedenega tako ne gre slediti stališču tožene stranke, da je tek stečajnega postopka pomenil zadržanje zastaranja, zaradi katerega absolutni zastaralni rok ni tekel.

UPRS Sodba II U 256/2017-8, 18. 9. 2019

Iz obrazložitve:

16. Roki za uveljavljanje terjatev v postopku osebnega stečaja niso prekluzivni, zato lahko državni pravobranilec (sedaj državni odvetnik) prijavi denarno terjatev, ki je nastala do začetka osebnega stečaja, v postopek osebnega stečaja tudi pozneje, po posebnih pravilih 392. člena ZFPPIPP. Ker se v postopku osebnega stečaja ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatve upnika do stečajnega dolžnika zaradi zamude rokov za njihovo prijavo oziroma uveljavitev (primerjaj 1. in 2. točko 383. člena ZFPPIPP), so v 392. členu ZFPPIPP določena posebna pravila o preizkusu in uveljavitvi teh (prepozno prijavljenih) terjatev. Vendar pa je zadnji rok, v katerem mora upnik prijaviti terjatev plačila globe glede na tretji odstavek 44. člena ZP-1 pred iztekom štirih let od pravnomočnosti izvršilnega naslova. Pravočasna prijava terjatve v stečajni postopek (pred zastaranjem) je namreč tako dejanje, ki pomeni začetek izvrševanja sankcije, zato v skladu s četrtnim odstavkom 44. člena ZP-1 glob, katerih izvrševanje se je začelo v rokih iz prvega in drugega odstavka 44. člena ZP-1, ni dopustno več izvrševati po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo (5 oziroma 10 let).
17. V skladu s 396. členom ZFPPIPP sklep o končanju postopka osebnega stečaja vsebuje seznam neplačanih priznanih terjatev (drugi odstavek 396. člena ZFPPIPP), pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega

stečaja pa je izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev (četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP). Kolikor absolutni zastaralni rok za izterjavo globe ni potekel, odpust obveznosti na terjatve iz naslova globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku ne učinkuje (3. točka drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP). Glede na četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP je razlika med priznanimi in prijavljenimi terjatvami ter neprijavljenimi terjatvami le v tem, da so upniki prvih s pravnomočnim sklepom o končanju postopka pridobili izvršilni naslov.

- ◆ Revizija se dopusti glede vprašanja, ali ima tožeča stranka kot upnica v stečajnem postopku nad toženo stranko pravni interes za sodno varstvo v pravnem postopku z uveljavljanjem dajatvenega zahtevka za plačilo občasnih stroškov stečajnega postopka in za pridobitev izvršilnega naslova za plačilo teh stroškov kljub temu, da ji je bil zahtevak za plačilo stroškov priznan v predračunu stroškov, ki ga je s sklepom potrdilo stečajno sodišče.

VSRS Sklep III DoR 110/2019-21, 3. 9. 2019

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

1. Splošno

- ◆ Izpodbijani sklep je pravilen že zato, ker sodišče ni sklenilo, da ne bo samo reševalo predhodnega vprašanja, kar je pogoj za prekinitev postopka. Višje sodišče pa se strinja tudi s tem, da gre zgolj za pravno vprašanje, ki niti ni posebej zapleteno in ga zato lahko samo reši sodišče prve stopnje. Tako iz 170. člena ZIZ kot iz 143. člena SPZ izhaja, da nastane hipoteka na podlagi sodne odločbe - sklepa o izvršbi - z vpisom v zemljiško knjigo. Ker torej sklep o izvršbi ni bil predložen zemljiškoknjžnemu sodišču zaradi vpisa zaznambe izvršbe, s katerim bi tožeča stranka pridobila hipoteko na nepremičninah, že pred začetkom stečajnega postopka, tožeča stranka na navedenih nepremičninah ni pridobila zastavne pravice. S tem tudi ni pridobila pravice do prednostnega poplačila iz določenega premoženja dolžnika, kar pomeni, da nima ločitvene pravice v skladu s prvim odstavkom 19. člena ZFPPIPP.

VSL Sodba in sklep I Cpg 684/2018, 4. 6. 2019

2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo

3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom

4. Postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo

- ◆ Ločitvena pravica, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku stečaja, temelji na pravnomočnem sklepu o potrditvi prisilne poravnave, in ne na predhodni odredbi. Ločitvena pravica je bila priznana kot nepogojna in s pravnomočno potrjeno prisilno poravnavo je o njej pravnomočno odločeno.

VSRS Sodba III Ips 31/2019, 3. 9. 2019

Iz obrazložitve:

12. V postopku prisilne poravnave sta bili tožeči stranki priznani tako nova zavarovana terjatev (1. točka drugega odstavka 221.t člena ZFPPIPP) kot tudi ločitvena pravica. Ločitvena pravica, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku stečaja, temelji na pravnomočnem sklepu o potrditvi prisilne poravnave, in ne na predhodni odredbi. Tožena stranka posledično nima več ugovora iz 4. točke tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP. V postopku prisilne poravnave so se namreč ločitvene pravice utesnile, zato je s tem nastalo novo zavarovanje. Skladno z 2. točko enajstega odstavka 221.t člena ZFPPIPP pa se za novo zavarovano terjatev smiselno uporablja določba 215. člena ZFPPIPP, v tretjem odstavku katere je določeno, da je pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne

poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi. Smiselna uporaba te določbe za zavarovano terjatev pomeni, da to velja tudi za ločitveno pravico. Irelevantno je, s kakšnimi razlogi in na katerih pravnih podlagah se je obravnavala ločitvena pravica v prisilni poravnavi. Zaradi tega se kot neutemeljene izkažejo vse revizijske navedbe, na podlagi katerih tožena stranka izpodbija odločitev sodišč prve in druge stopnje iz razloga neopravičenosti predhodne odredbe. Ločitvena pravica je bila priznana kot nepogojna in s pravnomočno potrjeno prisilno poravnavo je o njej pravnomočno odločeno.

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

1. Splošno

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Listine, ki se priložijo predlogu

2. Začetni predujem

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

- ♦ Omejitev razpolaganja s premoženjem kot izjemo je potrebno po splošnem razlagalnem pravilu vedno ozko tolmačiti. Zato jo lahko določi samo jasen zakon, ne razlaga v sodni praksi. 151.a člen ZFPPIPP določa zgolj omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika, po katerem družbeniki izgubijo določena upravljavska upravičenja. Vendar to ne pomeni, da so izgubili vsa korporacijskopravna upravičenja iz poslovnega deleža, zlasti pravice do sorazmernega dela preostale likvidacijske ali stečajne mase po prenehanju družbe. Prav tako ne pomeni, da nimajo več poslovnih deležev v pravem pomenu besede. Premoženjsko pravico do sorazmernega dela preostale mase družbeniki ohranijo do izbrisa družbe. Ali bo v primeru stečaja ostala stečajna masa, ki bi pripadala družbenikom ali ne, v tej fazi ni mogoče prejudicirati. Upoštevati je potrebno z novelo ZGD-II spremenjeni prvi odstavek 482. člena ZGD-1, da se za pridobitelja poslovnega deleža šteje le tisti, ki je vpisan v register. Zato, če želi nek subjekt pridobiti poslovni delež v družbi v insolvenčnem postopku, mu sodni register tega ne more preprečiti.

VSC Sklep II Cpg 50/2019, 8. 5. 2019

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ♦ Sodišče ni obrazložilo, zakaj meni, da vsota terjatev upnikov predlagateljev upniške ponovne prisilne poravnave dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Ni pojasnjeno, kakšno je razmerje med terjatvami upnikov predlagateljev ponovne prisilne poravnave v razmerju vseh preizkušenih ter priznanih in verjetno izkazanih terjatev po sklepu o preizkusu terjatev. Pritožnikova terjatev je bila v postopku prisilne poravnave priznana.

VSL Sklep Cst 252/2019, 4. 6. 2019

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave
2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

- 156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)**
- 157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)**
- 158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)**
- 159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)**
- 160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)**
- 161. člen (pretvorba nedенarnih terjatev v denarne)**
- 162. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)**
- 163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)**
- 164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)**
- 164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)**
- 165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)**

1. Splošno

2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

- ♦ Pritožnik v pritožbi navaja, da upravitelj v obdobju teh dveh mesecev ni imel poslovnih dogodkov, da ni imel sklenjenih najemnih in podobnih poslovnih razmerij, ki bi jih bilo treba nadzirati, ter da v tem času tudi ni imel zaposlenih. Zato meni, da je sklep o nagradi nepravilen. Vendar s tako pritožbo ne more uspeti. Višina nadomestila upravitelju za opravljanje nadzora po 171. členu ZFPPIPP se na podlagi določbe 12. člena Pravilnika o tarifi za odmero nagrade upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilni likvidaciji ter o stroških, do povrnitve katerih je upravitelj v teh postopkih upravičen, odmerja glede na višino zneska sredstev v bilanci stanja. Da bi sodišče zmotno ugotovilo to izključno pomembno pravno dejstvo, pa pritožnik ne zatrjuje.

VSL sklep Cst 293/2019, 9. 7. 2019

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

- 174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)**
- 175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 179. člen (odločanje o ugovoru)**
- 180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**

184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

**199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi
vložki)**

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

- 1. Splošno**
- 2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem**

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

- 1. Zavarovane terjatve**
- 2. Preostale terjatve**

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

- ♦ Ločitvena pravica, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku stečaja, temelji na pravnomočnem sklepu o potrditvi prisilne poravnave, in ne na predhodni odredbi. Ločitvena pravica je bila priznana kot nepogojna in s pravnomočno potrjeno prisilno poravnavo je o njej pravnomočno odločeno.
VSRŠ Sodba III Ips 31/2019, 3. 9. 2019

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

- 1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov**

2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine

3. Ustavitev postopkov zavarovanja

217. člen (odločanje o terjatvah po potrditvi prisilne poravnave)

- ♦ K temu pritožbeno sodišče dodaja še, da mora stranka, ki preklicuje priznanje, pojasniti, zakaj je preklic upravičen, in to upravičenost izkazati. Pri uporabi "prostega prepričanja" mora sodišče predvsem ocenjevati, ali je preklic v skladu z načelom vestnosti in vzajemnega zaupanja ter dobrih običajev. Po prepričanju pritožbenega sodišča tožnica v obravnavanem primeru ne more uspeti s preklicem podanih izjav na naroku za glavno obravnavo z dne 24. 11. 2016 z zatrjevanjem, da prva toženka ni pravilno procesno zatrjevala dejstev v zvezi z vključenostjo terjatev tožnice v posodobljen seznam terjatev v PPP nad prvo toženko. Zgolj navedbe, da prva toženka ni pravočasno navedla trditev v zvezi s posodobljenim seznamom v PPP nad prvo toženko, ne zadoščajo za utemeljeni preklic priznanja tožnice v tej zvezi. Tožnica bi morala za takšen preklic navajati in izkazati npr. zmoto pri priznanju ali naknadno pridobitev dokazov v zvezi s posodobljenim seznamom terjatev, ki izpodbijajo priznanje.

VSM Sodba in sklep I Cpg 86/2019, 4. 7. 2019

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

- ♦ Sodišče ni obrazložilo, zakaj meni, da vsota terjatev upnikov predlagateljev upniške ponovne prisilne poravnave dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Ni pojasnjeno, kakšno je razmerje med terjatvami upnikov predlagateljev ponovne prisilne poravnave v razmerju vseh preizkušenih ter priznanih in verjetno izkazanih terjatev po sklepu o preizkusu terjatev. Pritožnikova terjatev je bila v postopku prisilne poravnave priznana.

VSL Sklep Cst 252/2019, 4. 6. 2019

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

- 1. Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 2. Uporaba pravil o prekinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka**
- 3. Uporaba pravil o prekinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe**
- 4. Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave**
- 5. Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi**
- 6. Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev**
- 7. Razno**

- ◆ Po oceni višjega sodišča za obravnavane davke - davek na dodano vrednost, davek od dohodka pravnih oseb in davek od drugih dohodkov - velja, da je narava odločbe le ugotovitvena, ne pa konstitutivna; davčna obveznost je namreč, kot je pravilno poudarilo že sodišče prve stopnje, nastala s potekom obdobja, za katero se davek ugotavlja, kar je bilo vse precej pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave. Terjatev tožeče stranke do tožene stranke je tako nastala pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave, zato jo je bila tožena stranka dolžna vključiti v posodobljeni seznam terjatev. Ne glede na to, da naj bi terjatev tega upnika predstavljala 42,80 % zgoraj navedene osnove, samo to še ne zadostuje za ugotovitev, da brez tega upnika poenostavljena prisilna poravnava ne bi bila izglasovana. Tožeča stranka v tej smeri ni navedla nobenih trditev, torej glede izračuna, kaj bi bilo brez glasov tega upnika, ob upoštevanju, da je za sprejetje glasovala tudi večina vseh upnikov.

VSL Sodba I Cpg 160/2018, 27. 8. 2019

Iz obrazložitve:

8. Višje sodišče uvodoma izpostavlja, da se za obravnavano zadevo ne uporablja sedaj veljavni peti odstavek 221.b člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju – ZFPPIPP, saj je bil postopek poenostavljene prisilne poravnave uveden pred začetkom uporabe tega določila, kar v postopku ni bilo sporno.

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

- 1. Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave**

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

3. Posodobljeni seznam terjatev

- ♦ Po oceni višjega sodišča za obravnavane davke - davek na dodano vrednost, davek od dohodka pravnih oseb in davek od drugih dohodkov - velja, da je narava odločbe le ugotovitvena, ne pa konstitutivna; davčna obveznost je namreč, kot je pravilno poudarilo že sodišče prve stopnje, nastala s potekom obdobja, za katero se davek ugotavlja, kar je bilo vse precej pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave. Terjatev tožeče stranke do tožene stranke je tako nastala pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave, zato jo je bila tožena stranka dolžna vključiti v posodobljeni seznam terjatev. Ne glede na to, da naj bi terjatev tega upnika predstavljala 42,80 % zgoraj navedene osnove, samo to še ne zadostuje za ugotovitev, da brez tega upnika poenostavljena prisilna poravnava ne bi bila izglasovana. Tožeča stranka v tej smeri ni navedla nobenih trditev, torej glede izračuna, kaj bi bilo brez glasov tega upnika, ob upoštevanju, da je za sprejetje glasovala tudi večina vseh upnikov.

VSL Sodba I Cpg 160/2018, 27. 8. 2019

Iz obrazložitve:

11. Terjatev tožeče stranke do tožene stranke je tako nastala pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave, zato jo je bila tožena stranka dolžna vključiti v posodobljeni seznam terjatev. Po četrtem odstavku 221.d člena ZFPPIPP mora namreč posodobljeni seznam terjatev prikazovati stanje navadnih terjatev upnikov ob začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave. Tako ni pravilno stališče tožeče stranke, da bi bila poenostavljena prisilna poravnava sprejeta na goljufiv način zaradi vključitve tožničine terjatve v višini 75.000,00 EUR. Ta pa bi bila sprejeta na goljufiv način v smislu 219. in 220. člena v zvezi z 19. alinejo drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP, če navedena terjatev v posodobljeni seznam ne bi bila vključena.

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložijo

- ♦ Po oceni višjega sodišča za obravnavane davke - davek na dodano vrednost, davek od dohodka pravnih oseb in davek od drugih dohodkov - velja, da je narava odločbe le ugotovitvena, ne pa konstitutivna; davčna obveznost je namreč, kot je pravilno poudarilo že sodišče prve stopnje, nastala s potekom obdobja, za katero se davek ugotavlja, kar je bilo vse precej pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave. Terjatev tožeče stranke do tožene stranke je tako nastala pred začetkom postopka poenostavljene prisilne poravnave, zato jo je bila tožena stranka dolžna vključiti v posodobljeni seznam terjatev. Ne glede na to, da naj bi terjatev tega upnika predstavljala 42,80 % zgoraj navedene osnove, samo to še ne zadostuje za ugotovitev, da brez tega upnika poenostavljena prisilna poravnava ne bi bila izglasovana. Tožeča stranka v tej smeri ni navedla nobenih trditev, torej glede izračuna, kaj bi bilo brez glasov tega upnika, ob upoštevanju, da je za sprejetje glasovala tudi večina vseh upnikov.

VSL Sodba I Cpg 160/2018, 27. 8. 2019

Iz obrazložitve:

12. Tožeča stranka se tudi neutemeljeno sklicuje na to, da naj tožena stranka ne bi prerekala trditev tožeče stranke glede obstoja terjatev do upnika P. d.o.o. Pravilno opozarja tožena stranka, da je na te očitke odgovorila (že v 5. točki odgovora na tožbo, pa tudi v kasnejši vlogi), pri čemer so bile navedbe tožeče stranke nezadostne in niso bile podprte z dokazi, na kar je v zadostni meri opozorilo tudi sodišče prve stopnje v 18. točki obrazložitve izpodbijane sodbe. Pri tem vsekakor ne drži, da bi lahko poenostavljeno prisilno poravnavo izglasoval že ta upnik. Za potrditev je namreč v skladu s tretjim odstavkom 221.e člena ZFPPIPP potrebno, da za glasujejo ne le upniki, katerih skupni znesek terjatev je najmanj 6/10 zneska osnove, ki jo predstavlja vsota vseh zneskov navadnih terjatev upnikov, temveč je potrebno, da za sprejetje glasuje tudi več kot

polovica vseh upnikov, katerih terjatve so navedene v posodobljenem seznamu terjatev. Ne glede na to, da naj bi terjatev tega upnika predstavljala 42,80 % zgoraj navedene osnove, samo to še ne zadostuje za ugotovitev, da brez tega upnika poenostavljena prisilna poravnava ne bi bila izglasovana. Tožeča stranka v tej smeri ni navedla nobenih trditev, torej glede izračuna, kaj bi bilo brez glasov tega upnika, ob upoštevanju, da je za sprejetje glasovala tudi večina vseh upnikov (po številu). Zato sodišče prve stopnje pravilno ni izvajalo dokazov o dejanskem obstoju terjatve tega upnika. Ko je tožeča stranka upoštevala le višino terjatve tega upnika, nič pa ni povedala o ostalih terjativah, ki so bile prav tako potrebne za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, že s trditvami ni mogla izkazati goljufivega namena oziroma goljufivega prikazovanja obstoja terjatve tega upnika, ki bi (kot edini) omogočil sprejetje poenostavljene prisilne poravnave.

2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave

3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

- ♦ Sodišče ni obrazložilo, zakaj meni, da vsota terjatev upnikov predlagateljev upniške ponovne prisilne poravnave dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Ni pojasnjeno, kakšno je razmerje med terjatvami upnikov predlagateljev ponovne prisilne poravnave v razmerju vseh preizkušenih ter priznanih in verjetno izkazanih terjatev po sklepu o preizkusu terjatev. Pritožnikova terjatev je bila v postopku prisilne poravnave priznana.

VSL Sklep Cst 252/2019, 4. 6. 2019

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

- ♦ Ločitvena pravica, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku stečaja, temelji na pravnomočnem sklepu o potrditvi prisilne poravnave, in ne na predhodni odredbi. Ločitvena pravica je bila priznana kot nepogojna in s pravnomočno potrjeno prisilno poravnavo je o njej pravnomočno odločeno.

VSRS Sodba III Ips 31/2019, 3. 9. 2019

Iz obrazložitve:

12. V postopku prisilne poravnave sta bili tožeči stranki priznani tako nova zavarovana terjatev (1. točka drugega odstavka 221.t člena ZFPPIPP) kot tudi ločitvena pravica. Ločitvena pravica, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku stečaja, temelji na pravnomočnem sklepu o potrditvi prisilne poravnave, in ne na predhodni odredbi. Tožena stranka posledično nima več ugovora iz 4. točke tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP. V postopku prisilne poravnave so se namreč ločitvene pravice utesnile, zato je s tem nastalo novo zavarovanje. Skladno z 2. točko enajstega odstavka 221.t člena ZFPPIPP pa se za novo zavarovano terjatev smiselno uporablja določba 215. člena ZFPPIPP, v tretjem odstavku katere je določeno, da je pravnomočni sklep o potrditvi prisilne poravnave izvršilni naslov za prisilno izterjavo terjatev, ugotovljenih v postopku prisilne poravnave, v deležu, rokih in z obrestmi, določenimi v potrjeni prisilni poravnavi. Smiselna uporaba te določbe za zavarovano terjatev pomeni, da to velja tudi za ločitveno pravico. Irelevantno je, s kakšnimi razlogi in na katerih pravnih podlagah se je obravnavala ločitvena pravica v prisilni poravnavi. Zaradi tega se kot neutemeljene izkažejo vse revizijske navedbe, na podlagi katerih tožena stranka izpodbija odločitev sodišč prve in druge stopnje iz razloga neopravičenosti predhodne odredbe. Ločitvena pravica je bila priznana kot nepogojna in s pravnomočno potrjeno prisilno poravnavo je o njej pravnomočno odločeno.

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

- ♦ Sodišče ni obrazložilo, zakaj meni, da vsota terjatev upnikov predlagateljev upniške ponovne prisilne poravnave dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Ni pojasnjeno, kakšno je razmerje med terjatvami upnikov predlagateljev ponovne prisilne poravnave v razmerju vseh preizkušenih ter priznanih in verjetno izkazanih terjatev po sklepu o preizkusu terjatev. Pritožnikova terjatev je bila v postopku prisilne poravnave priznana.

VSL Sklep Cst 252/2019, 4. 6. 2019

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

- ♦ Sodišče ni obrazložilo, zakaj meni, da vsota terjatev upnikov predlagateljev upniške ponovne prisilne poravnave dosega 50 odstotkov vsote vseh priznanih in verjetno izkazanih terjatev v postopku prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Ni pojasnjeno, kakšno je razmerje med terjatvami upnikov predlagateljev ponovne prisilne poravnave v razmerju vseh preizkušenih ter priznanih in verjetno izkazanih terjatev po sklepu o preizkusu terjatev. Pritožnikova terjatev je bila v postopku prisilne poravnave priznana.

VSL Sklep Cst 252/2019, 4. 6. 2019

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

227. člen (načelo koncentracije)

- ♦ V stečajno maso pravne osebe spada tudi premoženje, doseženo z uveljavitvijo zahtevkov do osebno odgovornega družbenika na podlagi njegove odgovornosti za obveznosti te pravne osebe, izpodbojni zahtevek pa lahko sicer v svojem imenu, a za račun stečajnega dolžnika, uveljavlja tudi vsak procesno legitimirani upnik (kar je tudi tožeča stranka). Koncernsko pravo varuje (tudi) upnike odvisnih družb pred prikrajšanjem premoženja kot jamstvene mase za poplačilo obveznosti, aktivno legitimacijo pa upnikom daje zaradi njihovega posebnega interesa - priti do poplačila svoje terjatve. Odvisne družbe namreč, prav zaradi vplivov obvladujočih družb na njihovo vodenje, ne bodo nujno vedno uveljavljale izravnave svojih prikrajšanj. Zato v vsakem primeru odškodninski zahtevek iz prvega odstavka 547. člena ZGD-1 pripada odvisni družbi. Upoštevanje značilnosti solidarne obveznosti pa pokaže tudi na to, da je sodišče prve stopnje pravno zmotno zaključilo, da bi zaradi načela enakega obravnavanja upnikov in s tem povezanega varovanja stečajne mase, tožeča stranka tožbo [z zahtevkom iz 433. člena OZ] morala vložiti v korist stečajne mase. Ne tožeča stranka ne stečajni upravitelj izpodbojnih zahtevkov zoper prvo toženko nista vložila in torej premoženje prve toženke ne bo del stečajne mase. O prikrajšanju drugih upnikov zato, ker tožeča stranka toži solidarnega dolžnika, torej ni mogoče govoriti.

VSL Sodba in sklep I Cpg 960/2017, 5. 2. 2019

- ♦ Upnik mora v postopku zaradi insolventnosti prijaviti tudi vse stroške uveljavljanja terjatev, ki so mu do začetka stečajnega postopka že nastali, pri tem pa ni pomembno, ali je o teh stroških sodišče že odločalo. Taka ureditev je odraz načela koncentracije kot enega temeljnih načel stečajnega postopka; upnik namreč lahko svoj zahtevek za izpolnitev obveznosti, ki je nastala do začetka stečajnega postopka, v razmerju do stečajnega dolžnika uveljavlja samo v stečajnem postopku proti temu dolžniku in v skladu s pravili tega postopka, če v zakonu za posamezni primer ni določeno drugače (prvi odstavek 227. člena ZFPPIPP).

VDSS Sklep Pdp 344/2019, 26. 9. 2019

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

- ♦ Iz zgornje obrazložitve je razvidno, da sta se tu v konkurenci znašla na eni strani (1) nesporna upnikova terjatev proti dolžniku in (2) negotova dolžnikova terjatev proti upniku. V takem medsebojnem razmerju izkazani vsake od terjatev pa drugačen zaključek, kot da je upnikova terjatev verjetno izkazana, ni mogoč. Izid pravde, v kateri dolžnik uveljavlja svoje terjatve proti upniku, je namreč bodoče negotovo dejstvo.

VSL Sklep Cst 263/2018, 24. 5. 2018

- ♦ Predlog za začetek stečajnega postopka nad dolžnikom je dala njegova direktorica – zakonita zastopnica A. A. S tem je izkazano, da je predlog za začetek stečajnega postopka vložil dolžnik kot upravičeni predlagatelj v smislu 1. točke 231. člena ZFPPIPP. Njena vloga kot družbenice dolžnika je zato pri

presoji dovoljenosti vložitve predloga za začetek stečajnega postopka nepomembna. Sanacija družbe je stvar njenih družbenikov in uprave, sodišče pa nima pristojnosti, da bi izvajalo sanacijo družbe. Za to bi moral poskrbeti pritožnik sam, in to že takrat, ko je do insolventnosti prišlo.

VSL sklep Cst 532/2019, 3. 12. 2019

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Umik

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

1. Dopolnitev nepopolnega predloga
2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča
3. Oprostitev plačila predujma
4. Vračilo založenega predujma
5. Razno

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Izбира pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

3. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

- ♦ Pritožbeno sodišče v skladu z določbo drugega odstavka 242. člena ZFPPIPP dopusti pritožbo družbenika stečajnega dolžnika proti sklepu o začetku stečajnega postopka, če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog.
VSL Sklep Cst 358/2019, 25. 7. 2019

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Dopolnitev zahteve
3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja
4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ♦ Pritožnik v pritožbi navaja, da upravitelj v obdobju teh dveh mesecev ni imel poslovnih dogodkov, da ni imel sklenjenih najemnih in podobnih poslovnih razmerij, ki bi jih bilo treba nadzirati, ter da v tem času tudi ni imel zaposlenih. Zato meni, da je sklep o nagradi nepravilen. Vendar s tako pritožbo ne more uspeti. Višina nadomestila upravitelju za opravljanje nadzora po 171. členu ZFPPIPP se na podlagi določbe 12. člena Pravilnika o tarifi za odmero nagrade upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilni likvidaciji ter o stroških, do povrnitve katerih je upravitelj v teh postopkih upravičen, odmerja glede na višino zneska sredstev v bilanci stanja. Da bi sodišče zmotno ugotovilo to izključno pomembno pravno dejstvo, pa pritožnik ne zatrjuje.
VSL sklep Cst 293/2019, 9. 7. 2019

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

- ◆ Pogodbeni dogovor o načinu obračuna obveznosti dolžnika iz Pogodbe (v primeru odstopa od pogodbe zaradi razlogov na strani leasingojemalca) predstavlja vnaprej dogovorjen izračun pozitivnega pogodbenega interesa upnika (premoženja, ki bi upniku pripadalo, če bi bila pogodba v celoti pravilno izpolnjena). Višje sodišče ugotavlja, da je dolžnik trdil, da končni obračun leasinga še ni bil izveden, zaradi tega pa tudi ni mogel (ne glede na drugačne trditve) dokazati, da (vnaprej dogovorjen) izračun pozitivnega pogodbenega interesa presega obseg škode, ki je zaradi odstopa nastala upniku. Upnik razpolaga s pravnomočnimi in izvršljivimi sodbami (s katerimi je dolžniku naloženo plačilo neplačanih obrokov leasinga), dolžnik pa ni uspel niti verjetno izkazati, da so navedene terjatve prenehale, saj končni obračun še ni bil sestavljen (in izveden). Ker se aktivna legitimacija za vložitev predloga za začetek ugotavlja na podlagi dokaznega standarda verjetnosti, to pomeni, da je sodišče prve stopnje dovolj prepričljivo utemeljilo njen obstoj na podlagi pravnomočnih in izvršljivih sodb, ki jih je predlogu predložil upnik. Dolžnik je tisti, ki bi moral tem trditvam in dokazom iz predloga nasprotovati tako uspešno, da bi omajal trditve upnika, to pa mu tudi po oceni višjega sodišča ni uspelo.

VSL Sklep Cst 357/2019, 7. 8. 2019

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

- ◆ Prvostopenjsko sodišče je predlog upnika N. d.d. utemeljeno presoјalo po 240. členu ZFPPIPP, po katerem lahko sodišče v teku predhodnega stečajnega postopka na predlog upnika, ki verjetno izkaže svojo terjatev do dolžnika, izda začasno odredbo za zavarovanje denarnih terjatev vseh upnikov do dolžnika. To pomeni, da vlaga upnik predlog za zavarovanje denarnih terjatev ne le v svojo korist, pač pa tudi v korist drugih upnikov dolžnika, torej tudi v zavarovanje terjatev drugih njegovih upnikov. Res je, da prvostopenjsko sodišče drugih upnikov ni imenovalo, ne more pa biti dvoma, da predlagatelj izdaje začasne odredbe ni dolžnikov edini upnik. Zgolj dejstvo, da ima upnik zavarovano svojo terjatev s hipoteko na nepremičninah, ne more biti zadosten razlog za zavrnitev njegovega predloga za izdajo začasne odredbe, iz katerega implicitno izhaja njegova ocena, da s hipoteko zavarovana terjatev ni zadostno zavarovanje za poplačilo celotne njegove terjatve.

VSL sklep III Cpg 537/2010, 16. 6. 2010

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)**242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)**

- ◆ Pritožbeno sodišče v skladu z določbo drugega odstavka 242. člena ZFPPIPP dopusti pritožbo družbenika stečajnega dolžnika proti sklepu o začetku stečajnega postopka, če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog.

VSL Sklep Cst 358/2019, 25. 7. 2019

- ◆ Pri presoji, ali je podana procesna legitimacija pritožnika po drugem odstavku 242. člena ZFPPIPP, sodišče presoja, ali je pritožnik dolžnikov delničar. Sodišče ob predhodnem preizkusu pritožbe procesno legitimacijo delničarja presoja na podlagi trditev v pritožbi v zvezi s presojo, ali je pritožba popolna. Pri tem je treba upoštevati, da se v postopku s pritožbo ne uporabljajo določbe o popravljanju nepopolnih vlog. Že zato za nadaljnje postopanje s pritožbo zadošča, da pritožnik v pritožbi trdi, da je delničar dolžnika. Zmotno je pritožbeno stališče, da bi moral pritožnik, ki vloži pravočasno in popolno pritožbo in v njej konkretizirano zatrjuje, da je imetnik dolžnikovih delnic, pritožbi priložiti izpisek o imetništvu delnic iz KDD. Tega ZFPPIPP ne določa. Tudi ob smiselni uporabi določil ZPP se takšno sklepanje

izkaže za povsem zmotno. Ali je tožeča stranka imetnik pravice, v zvezi s katero teče sodni spor, se v pravnem postopku presoja v okviru stvarne legitimacije. Zaradi pomanjkanja stvarne legitimacije se tožbeni zahtevek zavrne. Upoštevati je treba, da bi zavrnjenje pritožbe delničarja imelo zaradi poteka prekluzivnega roka za pritožbo za posledico trajno izgubo pravice do sodnega varstva delničarja. S tem pa bi bilo nesorazmerno poseženo v pravico do enakega varstva pravic iz 22. člena Ustave. A d. o. o. je v pritožbi zatrjevala, da je dolžnikov delničar, in navedla, koliko dolžnikovih delnic ima oziroma jih je imela pred začetkom stečajnega postopka. S tem je navedla dovolj dejstev, ki utemeljujejo njeno procesno legitimacijo za vložitev pritožbe. Ko je na ta način navedeno procesno vprašanje dopustnosti pritožbe rešeno, je vsebinska odločitev o pritožbi dopustna. Kakšna bo vsebina te odločitve, to je zavrnitev ali ugoditev pritožbi, pa je med drugim odvisno tudi od vprašanja, ali bo družba, ki zatrjuje, da je bila dolžnikov delničar, uspela dokazati, da je dolžnikove delnice na dan pred začetkom stečajnega postopka v resnici imela.

VSL Sklep Cst 504/2019, 14. 11. 2019

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

- ♦ Za stališče, ki ga ob sklicevanju na določilo 386. člena ZFPPIPP zastopa pritožnik, da so bili z razveljavitvenim sklepom sklepa o začetku stečajnega postopka odpravljeni učinki začetka stečajnega postopka, v zakonu ni opore. Ovira za tako stališča je določilo 244. člena ZFPPIPP. Pritožnikovo stališče, da prvi sklep o začetku stečajnega postopka po razveljavitvi in vrnitvi zadeve sodišču prve stopnje v nov postopek nima pravnih posledic, je torej pravno zmotno.

VSL Sklep Cst 401/2019, 29. 8. 2019

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

- ♦ Z začetkom stečajnega postopka upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov iz drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP, poslovna sposobnost stečajnega dolžnika pa se omeji tako, da ne more razpolagati s premoženjem, ki je predmet stečajne mase. Vložitev izpodbojne tožbe spada med posle iz 2. odstavka 97. člena ZFPPIPP, zato upravitelj za vložitev tožbe ni potreboval niti soglasja niti dovoljenja stečajne dolžnice.

VSL Sklep Cst 382/2019, 19. 8. 2019

- ♦ Z začetkom stečajnega postopka prenehajo pooblastila dolžnikovih zastopnikov, prokuristov in drugih pooblaščenecv za zastopanje dolžnika in pooblastila poslovodstva dolžnika za vodenje njegovih poslov. Hkrati upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov. Zakonita zastopnica tožeče stranke v danem roku in tudi ne do dneva izdaje tega sklepa tožbe ni popravila oziroma dopolnila v skladu s pozivom, naj podpiše tožbo.

UPRS Sklep I U 2511/2018-7, 19. 2. 2019

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

- ♦ Ker stranka, ki ni poslovno sposobna, sama ne more opravljati pravnih dejanj (prvi odstavek 77. člena ZPP), njena izjava volje ne more imeti pravnih posledic (učinkov). Ker ne gre za nobenega izmed položajev iz 343. člena ZPP, pritožbeno sodišče takšne vloge ne zavrže, temveč zgolj ugotovi obstoj tega dejstva.

VSL Sklep II Cp 848/2019, 12. 6. 2019

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

- ♦ V izvršilnem postopku sodišče strogo zavezuje načelo formalne legalitete: izvršilno sodišče mora izvršiti izvršilni naslov tako, kot se glasi, pri tem pa materialno pravne pravilnosti izvršilnega naslova ne sme presojati. Da bi moralo sodišče s sklepom o končanju postopka odločiti tudi o obrestih, ki tečejo od začetka stečajnega postopka do plačila, zakon ne zahteva. Verjetno iz tega razloga izpodbijani sklep

odločitve o teh obrestih ne vsebuje. Po določilu prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP se z začetkom stečajnega postopka obrestna mera pogodbenih ali zamudnih obresti spremeni tako, da od terjatev upnikov, ki so se obrestovale do začetka stečajnega postopka, od začetka stečajnega postopka dalje tečejo obresti po predpisani obrestni meri. Izvršilno sodišče naloži dolžniku, naj upnikom na podlagi pravnomočnega sklepa o končanju postopka osebnega stečaja plača tudi obresti, do katerih so po zakonu upravičeni le, če so tudi te navedene v izvršilnem naslovu.

VSL Sklep Cst 429/2019, 19. 9. 2019

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

- 1. Dopustnost pobota**
- 2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov**
- 3. Razno**

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Sklep višjega sodišča z dne 1. 2. 2018 [izdan v stečajnem postopku nad toženo stranko] je pripeljal do tega, da sta bila prodajna pogodba in aneks, z njim vred pa zemljiškoknjižno dovolilo, razvezana s 1. 2. 2018 (prvi odstavek 268. člena ZFPPIPP). V času edinega naroka za glavno obravnavo (23. 10. 2018) torej obveznostnopravnega pravnega temelja za morebitno izločitveno pravico že več niti ni bilo. Že iz tega razloga sta neutemeljena oba tožbena zahtevka. Kdor nima niti obveznostnopravnega temelja za uveljavljanje izločitvene pravice, seveda ne more imeti pričakovalne pravice.

VSL Sodba I Cpg 388/2019, 4. 7. 2019

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

- ♦ Po drugem odstavku 270. člena ZFPPIPP aktivna materialnopravna legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka preide na stečajnega dolžnika oziroma stečajno maso, upnik, ki je pred začetkom stečajnega postopka vložil izpodbojno tožbo, pa obdrži le aktivno procesno legitimacijo. Če je torej upnik že pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo zaradi izpodbijanja pravnih dejanj, zaradi potreb stečajnega postopka (enakopravnega obravnavanja upnikov) pride do spremembe v materialnopravnem razmerju, t.j. prenosa aktivne stvarne legitimacije na stečajnega dolžnika. Izpodbojni zahtevki se namreč uveljavljajo v dobro vseh upnikov tako, da se uveljavljajo za račun stečajnega dolžnika (v dobro

premoženja stečajnega dolžnika, z unovčenjem katerega nastane razdelitvena masa). Materialnopravni (izpodbojni) upravičenec je torej dolžnik, aktivno (zgolj) procesno legitimacijo pa ima tudi vsak upnik.
VSL Sklep I Ip 1031/2019, 3. 7. 2019

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja

- ♦ V postopku osebnega stečaja so torej izpodbojni pravni posli, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro oseb, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, v obdobju zadnjih pet let pred uvedbo postopka osebnega stečaja, če je izpolnjen objektivni pogoj izpodbojnosti in če je bil v času sklenitve posla dolžnik insolventen. Pogodba o preužitku je aleatorna pogodba. Pogodbeni stranki v fazi sklenitve pogodbe ne vesta, kolikšne bodo medsebojne obveznosti, ker so te odvisne od trenutka smrti preživljanca. Terjatve, ki jih je preužitkarica v razmerju do prevzemnika premoženja pridobila, ne sodijo med premoženjske terjatve, katerih vrednost bi bila predvidljiva in objektivno določljiva. Njihova vrednost je pomembna s subjektivnega stališča preužitkarice, in sicer v zagotovitvi bodoče skrbi za preužitkarico v primeru bolezni in starostne onemoglosti. Teh negotovih bodočih dajatev in storitev, od katerih bi najbrž dolžnica imela osebno korist, pa ni mogoče premoženjsko ovrednotiti v smislu, da bi jih bilo mogoče upoštevati kot dolžnikovo premoženje v postopku osebnega stečaja. Gledano s stališča dolžnikovih upnikov negotove terjatve in storitve osebne narave, ki so predmet pogodbe o preužitku, na dan sklenitve pogodbe o preužitku niso imele prav nobene vrednosti. Pri izpodbijanju pravnega posla v stečaju je bistvena presoja ali se je čista vrednost dolžnikovega premoženja zmanjšala in bodo zato upniki poplačani v manjšem deležu. Tako kot vsako drugo pravno dejanje dolžnika je tudi pogodba o preužitku lahko predmet izpodbijanja. Trditveno in dokazno breme, da do zmanjšanja premoženja stečajne dolžnice in manjšega plačila terjatev upnikov zaradi sklenitve pogodbe o preužitku ne bo prišlo, je bilo v obravnavanem primeru na strani tožene stranke. Tožena stranka bi morala trditi in dokazati, da se položaj upnikov zaradi sklenitve izpodbijane pogodbe o preužitku ni poslabšal oziroma da bodo upniki kljub prenosu premoženja na podlagi pogodbe o preužitku poplačani v enakem znesku, kot če do sklenitve te pogodbe ne bi prišlo.

VSL Sodba I Cpg 837/2018, 7. 3. 2019

- ♦ Za neodplačne pogodbe je značilno, da že sklenitev pogodbe povzroči zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika, saj se s sklenitvijo neodplačne pogodbe obveznosti stečajnega dolžnika povečajo za znesek, ki je enak vrednosti izpolnitvenega ravnanja, ki se ga je stečajni dolžnik zavezal opraviti z neodplačnim pravnim poslom, in se s tem nujno oslabi dolžnikov poslovnofinančni položaj ter so (prispevajo) k nastanku insolventnosti. Neodplačna razpolaganja so zato izpodbojna tudi, če so bila opravljena, preden je dolžnik postal insolventen. Pomembno je le, da so bila opravljena znotraj obdobja izpodbojnosti. Ker torej velja, da bi morali sporni pogodbi biti sklenjeni v obliki notarskega zapisa, pa nista bili, sta nični. Ničnost pa se lahko uveljavlja, četudi se je nad eno od pogodbenih strank pričel postopek osebnega stečaja, in če se ta ugotovi, nastopijo enaki učinki kot v primeru, če se ugotovi, da je dejanje izpodbojno po pravilih ZFPPIPP. Vzpostavi se vrnitveni zahtevek, enak povračilnemu zahtevku po 278. členu ZFPPIPP. Razlika je le v tem, da v primeru ničnosti ni bistveno, ali je stečajni dolžnik kot pogodbeni stranka v času sklenitve ničnega posla bil insolventen.

VSC Sodba Cpg 100/2019, 4. 9. 2019

Opozorilo: Glede obstoja insolventnosti v času oprave takih neodplačnih pravnih dejanj je drugačno stališče zavzelo VSRS v sklepu II Ips 230/2018 z dne 3. 10. 2019.

2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo

3. Subjektivni element

4. Objektivni in subjektivni element

5. Nadomestna izpolnitev

6. Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element

7. Opustitev pravnega dejanja

8. Razno

- ♦ V konkretnem primeru je bilo dejansko stanje, na katerem je tožnik utemeljeval svoj tožbeni zahtevek, ves čas enako. Vse od vložitve tožbe je bilo jasno, da želi izpodbiti dolžnikovo brezplačno naklonitev nepremičnin tožencu. Spreminjal je le tožbeni predlog. Zgolj poprava predloga ali pravilnejša formulacija istega zahtevka (torej pravilno oblikovanje tožbenega predloga ob nespremenjenem cilju pravde) ne pomeni spremembe tožbe. Da bi upravičenec (v konkretnem primeru tožnik) pravno dejanje stečajnega dolžnika lahko izpodbil, bi moral (med drugim) zatrjevati, da je bil slednji v trenutku, ko je dejanje opravil, insolventen. Če je ves čas postopka trdil le, da to vprašanje ni pomembno, zgolj okoliščina, da naj bi insolventnost v trenutku sklenitve darilne pogodbe izhajala iz predloženih listin, ne zadošča. Dokazi, ki jih predložijo pravdne stranke, namreč njihove pomanjkljive trditvene podlage ne morejo nadomestiti.

VSRs Sklep II Ips 230/2018, 3. 10. 2019

Iz obrazložitve:

14. Nižji sodišči pravilno ugotavljata, da je insolventnost (bodočega) stečajnega dolžnika, v trenutku, ko ta opravi dejanje, ki je kasneje predmet izpodbijanja, posebna (samostojna) predpostavka za uspeh z izpodbojnim zahtevkom po ZFPPIPP. Dokler je dolžnik plačilno sposoben, se lahko po prosti presoji na novo zadolžuje, obremenjuje svoje premoženje ter le tega odsvaja. Prav tako lahko sam odloča, kako bo obveznosti izpolnjeval. Neodvisno od tega, kateri upnik bo poplačan prvi, bodo prej ali slej poplačani vsi. Po nastanku insolventnosti pa dolžnikov finančni položaj izpolnitve vseh obveznosti ne omogoča več. Zato odločitev o tem, kakšne obveznosti bo prevzemal in kako jih bo izpolnjeval (katere bo izpolnil in katerih ne), ne more več biti v njegovi sferi. Upnikom je treba zagotoviti enake možnosti poplačila. In prav temu so namenjene določbe ZFPPIPP, ki dolžniku (po nastanku insolventnosti) nalagajo posebne zapovedi in prepovedi. Pred tem potrebe po takšnem varstvu upnikov ni. To pa pomeni, da dejanja, ki sicer nasprotujejo prepovedim in zapovedim iz ZFPPIPP, a so storjena v času, ko dolžnik ni insolventen, ne morejo biti izpodbijna po pravilih tega zakona.

15. Da bi torej upravičenec (v konkretnem primeru tožnik) pravno dejanje stečajnega dolžnika lahko izpodbil, bi moral (med drugim) zatrjevati, da je bil slednji v trenutku, ko je dejanje opravil, insolventen. To še posebej velja, kadar toženec izpolnitvi te predpostavke nasprotuje. In prav to se je zgodilo v obravnavanem primeru. Toženec je (kot ugotavljata obe nižji sodišči) ugovor, da tožnik v času sklenitve darilne pogodbe ni bil insolventen, podal že v odgovoru na tožbo. Tožnik bi tako moral to dejstvo najmanj jasno in izrecno zanikati. Če je (kot navaja revident) ves čas postopka trdil le, da to vprašanje ni pomembno, zgolj okoliščina, da naj bi insolventnost v trenutku sklenitve darilne pogodbe izhajala iz predloženih listin, ne zadošča. Dokazi, ki jih predložijo pravdne stranke, namreč njihove pomanjkljive trditvene podlage ne morejo nadomestiti.

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

1. **Objektivni element izpodbojnosti**
2. **Subjektivni element izpodbojnosti**
3. **Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti**

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

- ♦ V konkretnem primeru je bilo dejansko stanje, na katerem je tožnik utemeljeval svoj tožbeni zahtevek, ves čas enako. Vse od vložitve tožbe je bilo jasno, da želi izpodbiti dolžnikovo brezplačno naklonitev nepremičnin tožencu. Spreminjal je le tožbeni predlog. Zgolj poprava predloga ali pravilnejša formulacija istega zahtevka (torej pravilno oblikovanje tožbenega predloga ob nespremenjenem cilju pravde) ne pomeni spremembe tožbe. Da bi upravičenec (v konkretnem primeru tožnik) pravno dejanje stečajnega dolžnika lahko izpodbil, bi moral (med drugim) zatrjevati, da je bil slednji v trenutku, ko je dejanje opravil, insolventen. Če je ves čas postopka trdil le, da to vprašanje ni pomembno, zgolj okoliščina, da naj bi insolventnost v trenutku sklenitve darilne pogodbe izhajala iz predloženih listin, ne zadošča. Dokazi, ki jih predložijo pravdne stranke, namreč njihove pomanjkljive trditvene podlage ne morejo nadomestiti.

VSRS Sklep II Ips 230/2018, 3. 10. 2019

Iz obrazložitve:

14. Nižji sodišči pravilno ugotavljata, da je insolventnost (bodočega) stečajnega dolžnika, v trenutku, ko ta opravi dejanje, ki je kasneje predmet izpodbijanja, posebna (samostojna) predpostavka za uspeh z izpodbojnim zahtevkom po ZFPPIPP. Dokler je dolžnik plačilno sposoben, se lahko po prosti presoji na novo zadolžuje, obremenjuje svoje premoženje ter le tega odsvaja. Prav tako lahko sam odloča, kako bo obveznosti izpolnjeval. Neodvisno od tega, kateri upnik bo poplačan prvi, bodo prej ali slej poplačani vsi. Po nastanku insolventnosti pa dolžnikov finančni položaj izpolnitve vseh obveznosti ne omogoča več. Zato odločitev o tem, kakšne obveznosti bo prevzemal in kako jih bo izpolnjeval (katere bo izpolnil in katerih ne), ne more več biti v njegovi sferi. Upnikom je treba zagotoviti enake možnosti poplčila. In prav temu so namenjene določbe ZFPPIPP, ki dolžniku (po nastanku insolventnosti) nalagajo posebne zapovedi in prepovedi. Pred tem potrebe po takšnem varstvu upnikov ni. To pa pomeni, da dejanja, ki sicer nasprotujejo prepovedim in zapovedim iz ZFPPIPP, a so storjena v času, ko dolžnik ni insolventen, ne morejo biti izpodbojna po pravilih tega zakona.

15. Da bi torej upravičenec (v konkretnem primeru tožnik) pravno dejanje stečajnega dolžnika lahko izpodbil, bi moral (med drugim) zatrjevati, da je bil slednji v trenutku, ko je dejanje opravil, insolventen. To še posebej velja, kadar toženec izpolnitvi te predpostavke nasprotuje. In prav to se je zgodilo v obravnavanem primeru. Toženec je (kot ugotavljata obe nižji sodišči) ugovor, da tožnik v času sklenitve darilne pogodbe ni bil insolventen, podal že v odgovoru na tožbo. Tožnik bi tako moral to dejstvo najmanj jasno in izrecno zanikati. Če je (kot navaja revident) ves čas postopka trdil le, da to vprašanje ni pomembno, zgolj okoliščina, da naj bi insolventnost v trenutku sklenitve darilne pogodbe izhajala iz predloženih listin, ne zadošča. Dokazi, ki jih predložijo pravdne stranke, namreč njihove pomanjkljive trditvene podlage ne morejo nadomestiti.

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

- ♦ Če izpodbija upnik dejanja stečajnega dolžnika, vloži tožbo le zoper osebo, v korist katere je bilo storjeno izpodbojno dejanje.
VSL Sodba I Cpg 404/2019, 4. 7. 2019

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

1. Rok za vložitev tožbe
2. Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča
3. Rok pri napotitvi
4. Ugovor izpodbojnosti
5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

1. Splošno
 - ♦ Ker torej velja, da bi morali sporni pogodbi biti sklenjeni v obliki notarskega zapisa, pa nista bili, sta nični. Ničnost pa se lahko uveljavlja, četudi se je nad eno od pogodbenih strank pričel postopek osebnega stečaja, in če se ta ugotovi, nastopijo enaki učinki kot v primeru, če se ugotovi, da je dejanje izpodbojno po pravilih ZFPPIPP. Vzpostavi se vrnitveni zahtevek enak povračilnemu zahtevku po 278. členu ZFPPIPP. Razlika je le v tem, da v primeru ničnosti ni bistveno, ali je stečajni dolžnik kot pogodbeni stranka v času sklenitve ničnega posla bil insolventen.
VSC Sodba Cpg 100/2019, 4. 9. 2019

2. Plačilo denarnega nadomestila
3. Tek zamudnih obresti

279. člen (splošno pravilo)

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

- ◆ Upnik v pritožbi utemeljeno opozarja, da nad dolžnico teče postopek osebnega stečaja, v katerem se ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatev in ločitvenih pravic zaradi zamude roka za njihovo prijavo. To pomeni, da lahko upnik terjatev in ločitveno pravico v postopku osebnega stečaja prijavi tudi kasneje, po poteku trimesečnega roka. Pritožba prav tako utemeljeno uveljavlja, da se preverjanje pravočasnosti prijave terjatve in ločitvene pravice opravi šele na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev, zato sodišče po navedeni določbi lahko postopa šele po pravnomočnosti sklepa o preizkusu terjatev oziroma pravnomočnosti poznejših dodatnih sklepov o preizkusu terjatev, kadar je le-ta sploh opravljen. Ker iz podatkov stečajnega spisa izhaja, da upnik tudi po pozivu stečajnega upravitelja dolžnice svoje terjatve in ločitvene pravice do trenutka odločanja višjega sodišča o pritožbi v postopek osebnega stečaja nad dolžnico še ni prijavil, naj mu sodišče prve stopnje v nadaljevanju postopka ob upoštevanju načel koncentracije in hitrosti postopka določi trimesečni rok za prijavo terjatve in ločitvene pravice in upnika opozori, da bo v primeru njegove neaktivnosti postopek ustavilo.

VSL Sklep I Ip 951/2019, 1. 7. 2019

- ◆ Predmetna izvršba je bila zaradi poplačila terjatve iz že prodanega premoženja, na katerem je bila v zavarovanje terjatve vknjižena ločitvena pravica, pravnomočno ustavljena še pred začetkom stečajnega postopka nad dolžnikom. To pa pomeni, da začetek stečajnega postopka nad dolžnikom na predmetno zadevo nima nobenega učinka. Sodišče prve stopnje zato v zvezi z nepremičnino, ki je ostala neprodana, ni imelo podlage za postopanje po 280. členu ZFPPIPP, temveč bi moralo ob ugotovitvi, da je bila terjatev poplačana, še pri tej nepremičnini razveljaviti opravljena izvršilna dejanja na podlagi drugega odstavka 76. člena ZIZ. Ker je prvo izvršilno dejanje v nepremičninski izvršbi zaznambo sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi, izvršilno sodišče lahko poseže v oziroma razveljavi le to zaznambo, ne more pa razveljaviti ločitvene pravice, ki jo kot posledico zaznambe vpiše zemljiškooknjižno sodišče.

VSL Sklep II Ip 1043/2019, 20. 8. 2019

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

- ♦ Predmet odločanja se nanaša na občasne stroške stečajnega postopka iz 1. točke in 8. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP. Občasni stroški iz 8. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP se poplačajo iz stečajne mase, občasni stroški iz 1. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP pa se v stečajnem postopku poplačajo iz splošne razdelitvene mase. Upravitelj sme opraviti plačilo ali izpolniti obveznost, ki je strošek stečajnega postopka, samo, če sodišče da soglasje za to izpolnitev. Če stečajno sodišče zavrne soglasje upravitelju, da izpolni obveznost plačila stroškov stečajnega postopka, upnik te terjatve ne more doseči plačila drugače kot v izvršilnem postopku na podlagi pravnomočne sodbe. V primeru, če upnik terjatve iz naslova stroškov stečajnega postopka pridobi v rednem postopku zoper stečajnega dolžnika pravnomočno dajtevno sodbo, stečajni upravitelj pa ne predlaga stečajnemu sodišču izdaje soglasja za izpolnitev obveznosti, bo upnik te terjatve lahko dosegel plačilo le v izvršilnem postopku. V izvršilnem postopku pa bo dolžnik lahko tudi predlagal odlog izvršbe. Predlog upraviteljice stečajnemu sodišču za odlog plačila terjatve upnika „in na prepoved izterjati terjatev po pravnomočni sodbi“ je v nasprotju z določbami ZFPPIPP in bi ga moralo stečajno sodišče zavrniti. S tem pa se izkaže, da je utemeljen pritožbeni očitke sodišču prve stopnje, da se je v konkretnem primeru glede na okoliščine primera zmotno sklicevalo na uporabo določb ZIZ o odlogu izvršbe zaradi pravne praznine ureditve tega vprašanja v stečajnem postopku kot postopku generalne izvršbe.

VSL Sklep Cst 450/2019, 9. 10. 2019

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

- 1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti**
- 2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev**
- 3. Razno**

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

- 1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave**
- 2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice**
- 3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku**
- 4. Razno**

298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)

- ♦ Ne glede na to, da upnik, upošteva določbo 298.a člena ZFPPIPP, terjatve (in ločitvene pravice) ni dolžan prijaviti, pa po oceni sodišča druge stopnje obstaja njegova dolžnost, da v primeru, če upraviteljica ob ustrezni skrbnosti dvomi v njen obstoj in ga zato ob smiselni uporabi 60. člena ZFPPIPP (še pred izdajo in objavo sklepa o preizkusu terjatev, sicer mu začne teči enomesečni rok za vložitev tožbe po drugem odstavku 308. člena ZFPPIPP) pozove, da se o tem izjasni, ustrezno odreagira. Če tega ne stori, upraviteljica pa terjatev in ločitveno pravico prereka, temu pa sledi vložitev tožbe, po oceni sodišča druge stopnje toženec (ne glede na to, da je v sodnem postopku zahtevak zavrnjen) s sklicevanjem na neustrezno skrbnost upraviteljice in na dejstvo, da terjatve v stečajnem postopku ni

prijavil, ne more doseči zanj ugodne odločitve o stroških postopka. Ne glede na uspeh v postopku mora ob uporabi četrtega odstavka 60. člena FPPIPP tožnici poravnati nastale stroške postopka.

VSM Sodba I Cpg 119/2019, 29. 4. 2019

- ♦ Določba 298.a člena ZFPPIPP pomeni ugodnost za upnike, ker jim terjatve in ločitvene pravice ni treba prijaviti v stečajnem postopku, saj avtomatično veljata za prijavljeni. Korelat te ugodnosti je njihova dolžnost, da takrat, ko je terjatev že poravnana in je s tem podan razlog za izbris hipoteke iz prve alineje drugega odstavka 154. člena Stvarnopravnega zakonika (v nadaljevanju SPZ), podajo izjavo o umiku prijave terjatve in ločitvene pravice (188. člen ZPP v zvezi z prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP). To pa morajo storiti še pred izdajo in objavo sklepa o preizkusu terjatev in ločitvenih ter izločitvenih pravic, sicer začne upravitelju teči enomesečni rok za vložitev tožbe po drugem odstavku 308. člena ZFPPIPP.

VSM Sklep I Cpg 201/2019, 15. 7. 2019

299. člen (prijava izločitvenih pravic)

- 1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic**
- 2. Vpliv prijave na prodajo premoženja**
- 3. Stroški prodaje**
- 4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem**
- 5. Razno**

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

300. člen (ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

- 1. Nadaljevanje postopka**
 - ♦ Vsebinska in pravna prepričanja stečajne upraviteljice nimajo, ne morejo in ne smejo imeti vpliva na njeno (formalno) izjavo o terjativah (in izločitvenih pravicah), kot se zmotno zavzema pritožnica, ki

omenja formalno prerekanje in dodaja, da dejansko ni šlo za prerekanje in da so terjatve dejansko priznane. Povedano drugače, tožnične terjatve (in izločitvene pravice) so (formalno) bile prerekane in tožnica je tista, ki bi morala, če meni, da je bilo formalno prerekanje napačno (oziroma da je dejansko šlo za priznanje terjatev), v zakonskem roku iz ZFPPIPP predlagati nadaljevanje prekinjene pravde. Ker tega ni storila, so njene terjatve (in izločitvene pravice) prenehale in je odločitev sodišča prve stopnje o zavrnitvi zahtevka pravilna. Tožnica v tej fazi postopka oziroma s pritožbo ne more uspešno sanirati svoje pasivnosti s predlogom za nadaljevanje postopka. Šele s predlogom za nadaljevanje postopka, ki ga ni podala, bi se pravdni postopek nadaljeval in šele v njem bi tožnica lahko uspešno uveljavljala vsebinske in pravne razloge v smeri, da je stečajna upraviteljica neutemeljeno prerekala priglašene terjatve (in izločitvene pravice), medtem ko v obravnavani pritožbi s temi razlogi ne more uspeti.

VSC Sodba Cpg 109/2019, 2. 10. 2019

2. Zavrženje tožbe

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevki

5. Pravni interes za pravno sredstvo

6. Razno

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev

- ◆ S sklepom o zavarovanju se ne odloča o materialnopravni pravici stranke, pač pa se ustvarja novo procesno pravno razmerje. Sklep o zavarovanju z zastavno pravico na nepremičnini zato ne predstavlja

izvršilnega naslova po 1. točki drugega odstavka 17. člena ZIZ. Prav tako izvršilnega naslova ne predstavlja zapisnik o rubežu, saj ima ta zgolj pomen zaznambe izvršbe (tretji odstavek 211. člena ZIZ).
VSL Sklep Cst 496/2019, 4. 12. 2019

2. Vsebina zahtevka

3. Prenehanje ločitvene pravice

4. Razno

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

- ◆ S sklepom o zavarovanju se ne odloča o materialnopравни pravici stranke, pač pa se ustvarja novo procesno pravno razmerje. Sklep o zavarovanju z zastavno pravico na nepremičnini zato ne predstavlja izvršilnega naslova po 1. točki drugega odstavka 17. člena ZIZ. Prav tako izvršilnega naslova ne predstavlja zapisnik o rubežu, saj ima ta zgolj pomen zaznambe izvršbe (tretji odstavek 211. člena ZIZ).
VSL Sklep Cst 496/2019, 4. 12. 2019
- ◆ Ločitvena pravica, ki jo uveljavlja tožeča stranka v postopku stečaja, temelji na pravnomočnem sklepu o potrditvi prisilne poravnave, in ne na predhodni odredbi. Ločitvena pravica je bila priznana kot nepogojna in s pravnomočno potrjeno prisilno poravnavo je o njej pravnomočno odločeno.
VSRS Sodba III Ips 31/2019, 3. 9. 2019, enako tudi VSRS Sodba III Ips 28/2019, VSRS Sodba III Ips 33/2019

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

- ◆ Ker so pravni položaji, ki jih izločitvena pravica varuje, varovani v okviru pravice do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave, velja enak zaključek tudi za izločitveno pravico, ki omogoča varstvo navedenih položajev v primeru postopka insolventnosti. Ker je dokončna ugotovitev obsega premoženja stečajnega dolžnika ter vrste in višine zahtevkov zoper stečajnega dolžnika nujni pogoj za izpeljavo stečajnega postopka zoper insolventnega dolžnika, je po oceni Ustavnega sodišča cilj pospešitve in povečanja učinkovitosti v posebnem primeru stečajnega postopka lahko ustavno dopusten cilj za omejitev lastninske pravice iz 33. člena Ustave. Zakonodajalec bi tako lahko zamudo roka za ustrezno uveljavljanje izločitvene pravice v pravdi določil le kot predpostavko za dovoljenost prodaje. Izločitvena pravica v tem primeru ne bi prenehala, upniki pa bi jo, enako kot v primeru, ko izločitvene pravice sploh

ne prijavijo, izgubili šele, ko bi upravitelj prodal premoženje, ki je predmet izločitvene pravice. Pravna posledica prenehanja izločitvene pravice torej ni nujen ukrep za zagotovitev cilja hitrosti postopka. Ker ukrep ni nujen za doseganje zasledovanega cilja, pomeni izpodbijana zakonska ureditev prekomeren poseg v pravico do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave.

- ♦ Ker je zaradi ugotovljene protiustavnosti izpodbijanih določb onemogočen začetek prodaje na podlagi 2. točke tretjega odstavka 330. člena ZFPPIPP, je Ustavno sodišče tudi odločilo, da je prodajo dopustno začeti po izteku rokov iz prvega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP (druga in tretja alineja 3. točke izreka). To pomeni, da se v navedenem obsegu ne uporablja prepoved začetka prodaje iz tretjega odstavka 330. člena ZFPPIPP

U-I-44/18, 7. 11. 2019

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

- ♦ Ker so pravni položaji, ki jih izločitvena pravica varuje, varovani v okviru pravice do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave, velja enak zaključek tudi za izločitveno pravico, ki omogoča varstvo navedenih položajev v primeru postopka insolventnosti. Ker je dokončna ugotovitev obsega premoženja stečajnega dolžnika ter vrste in višine zahtevkov zoper stečajnega dolžnika nujni pogoj za izpeljavo stečajnega postopka zoper insolventnega dolžnika, je po oceni Ustavnega sodišča cilj pospešitve in povečanja učinkovitosti v posebnem primeru stečajnega postopka lahko ustavno dopusten cilj za omejitev lastninske pravice iz 33. člena Ustave. Zakonodajalec bi tako lahko zamudo roka za ustrezno uveljavljanje izločitvene pravice v pravi določil le kot predpostavko za dovoljenost prodaje. Izločitvena pravica v tem primeru ne bi prenehala, upniki pa bi jo, enako kot v primeru, ko izločitvene pravice sploh ne prijavijo, izgubili šele, ko bi upravitelj prodal premoženje, ki je predmet izločitvene pravice. Pravna posledica prenehanja izločitvene pravice torej ni nujen ukrep za zagotovitev cilja hitrosti postopka. Ker ukrep ni nujen za doseganje zasledovanega cilja, pomeni izpodbijana zakonska ureditev prekomeren poseg v pravico do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave.

Ker je zaradi ugotovljene protiustavnosti izpodbijanih določb onemogočen začetek prodaje na podlagi 2. točke tretjega odstavka 330. člena ZFPPIPP, je Ustavno sodišče tudi odločilo, da je prodajo dopustno začeti po izteku rokov iz prvega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP (druga in tretja alineja 3. točke izreka). To pomeni, da se v navedenem obsegu ne uporablja prepoved začetka prodaje iz tretjega odstavka 330. člena ZFPPIPP

U-I-44/18, 7. 11. 2019

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

- ♦ Anticipirana ustanovitev zastavne pravice učinkuje le, če zastavitelj naknadno pridobi razpolagalno sposobnost glede zastavljenih terjatev. Ker bodoče terjatev še niso v premoženju zastavitelja, ta ne more z njimi razpolagati. Pri zastavi bodočih terjatev upnik pridobi zastavno pravico če in ko taka terjatev nastane. Za nastanek zastavne pravice na bodočih terjatvah ob nastanku take terjatve dolžniku res ni treba opraviti nobenega pravnega dejanja več, mora pa biti v trenutku nastanka terjatve razpolagalno sposoben. Ker po začetku stečajnega postopka razpolagalne sposobnosti stečajni dolžnik nima, niti le-te ne pridobi v zvezi s terjatvami, ki v korist stečajne mase nastanejo v okviru nadaljevanja poslovanja stečajnega dolžnika, zastavna pravica tožene stranke na terjatvah tožeče stranke, ki so iz koncesijskega razmerja nastale po začetku stečajnega postopka, ni mogla nastati.

VSM Sodba I Cpg 148/2019, 22. 8. 2019

319. člen (ustavitev nadaljnega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

322. člen (upravljanje stečajne mase)

1. Oddaja v najem

- ♦ Sodišče upravitelju brez njegovega predloga ne more in ne sme naložiti sklenitve najemne pogodbe z dolžnico.

VSL Sklep Cst 320/2019, 9. 7. 2019

2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP

3. Soglasje sodišča ni potrebno

4. Razno

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

- ♦ Stečajni dolžnik ima pravico do povrnitve prikrajšanja, zato mu ni mogoče v tem okviru povrniti sredstev, ki izvirno niso njegova, pač pa javna sredstva. Če so javna sredstva prispevala k višji vrednosti izločenih žičniških objektov in naprav, je treba ta sredstva odšteti od njihove ocenjene vrednosti pri določitvi nadomestila. Pritožbeno sodišče pritrjuje MO, da izvedenec pri oceni vrednosti žičniških naprav in objektov ni upošteval, da gre v stečajnem postopku za prisilno prodajo. Prav ta predpostavka predstavlja pomembno razliko, ki jo je treba upoštevati pri oceni vrednosti žičniških naprav in objektov. Če žičniške naprave in objekti ne bi bili izločeni iz stečajne mase po 32. členu ZŽNPO, bi se namreč prodajali v stečajnem postopku pod pogoji prisilne prodaje, upoštevajoč načelo hitrosti postopka po 48. členu ZFPPIPP in načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov po 47. členu ZFPPIPP. Ta okoliščina po oceni sodišča druge stopnje nedvomno vpliva na višino cene, ki bi jo bilo najverjetneje mogoče doseči v stečajnem postopku.

VSL Sklep Cst 347/2019, 25. 9. 2019

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

329. člen (način prodaje)

- ♦ Upravitelj je dolžan predlagati tak postopek prodaje, za katerega meni, da je v konkretnem primeru najbolj primeren in ustrezen, v skladu z zakonom in veljavnimi predpisi ter cenitvami. Upoštevati mora relevantno dejansko stanje in to ne glede na to, ali posamezni upnik šteje, da takšna prodaja ni ustrezna.

VSL Sklep Cst 375/2019, 19. 8. 2019

330. člen (začetek prodaje)

- ♦ Ker so pravni položaji, ki jih izločitvena pravica varuje, varovani v okviru pravice do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave, velja enak zaključek tudi za izločitveno pravico, ki omogoča varstvo navedenih položajev v primeru postopka insolventnosti. Ker je dokončna ugotovitev obsega premoženja stečajnega dolžnika ter vrste in višine zahtevkov zoper stečajnega dolžnika nujni pogoj za izpeljavo stečajnega postopka zoper insolventnega dolžnika, je po oceni Ustavnega sodišča cilj pospešitve in povečanja učinkovitosti v posebnem primeru stečajnega postopka lahko ustavno dopusten cilj za omejitev lastninske pravice iz 33. člena Ustave. Zakonodajalec bi tako lahko zamudo roka za ustrezno uveljavljanje izločitvene pravice v pravi določil le kot predpostavko za dovoljenost prodaje. Izločitvena pravica v tem primeru ne bi prenehala, upniki pa bi jo, enako kot v primeru, ko izločitvene pravice sploh ne prijavijo, izgubili šele, ko bi upravitelj prodal premoženje, ki je predmet izločitvene pravice. Pravna posledica prenehanja izločitvene pravice torej ni nujen ukrep za zagotovitev cilja hitrosti postopka. Ker ukrep ni nujen za doseganje zasledovanega cilja, pomeni izpodbijana zakonska ureditev prekomeren poseg v pravico do zasebne lastnine iz 33. člena Ustave.

Ker je zaradi ugotovljene protiustavnosti izpodbijanih določb onemogočen začetek prodaje na podlagi 2. točke tretjega odstavka 330. člena ZFPPIPP, je Ustavno sodišče tudi odločilo, da je prodajo dopustno začeti po izteku rokov iz prvega odstavka 310. člena in tretjega odstavka 311. člena ZFPPIPP (druga in tretja alineja 3. točke izreka). To pomeni, da se v navedenem obsegu ne uporablja prepoved začetka prodaje iz tretjega odstavka 330. člena ZFPPIPP

U-I-44/18, 7. 11. 2019

331. člen (sklep o prodaji)

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

- ♦ Sodišče prve stopnje je po presoji pritožbenega sodišča, ob upoštevanju, da se nepremičnine stečajnega dolžnika prodajajo že od leta 2012, da je bilo šest javnih dražb neuspešnih, saj kot dražitelj na dražbe ni pristopil nihče, utemeljeno sledilo upraviteljevemu predlogu za določitev izklicne cene za prodajo nepremičnin kot celote v višini 1.144.000,00 EUR (ta predstavlja približno 47% ocenjene tržne vrednosti nepremičnin, ki so se prodajale na podlagi prvega sklepa o prodaji z dne 6. 1. 2012), in predlogu upravitelja, da se nepremičnina, na kateri ima pritožnik ločitveno pravico, proda za 390.780,00 EUR, kar predstavlja 45% ocenjene likvidacijske vrednosti navedene nepremičnine. Po navedbah upravitelja ima pritožnik priznano ločitveno pravico na podlagi sodbe in sklepa Okrožnega sodišča v Ljubljani XI Pg 5532/2010 z dne 9. 3. 2013 iz naslova glavnice v višini 213.453,38 EUR ter pravnih in izvršilnih stroškov v višini 4.792,27 EUR, vse z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 23. 2. 2010 dalje do plačila,

kar na dan 23. 4. 2019 znaša 383.883,50 EUR (kar je manj od izklicne cene za nepremičnino ID X-003/0). Glede na navedeno soglasje upnika za sklep o prodaji po tretjem odstavku 332. člena ZFPPIPP v zvezi s 1. točko drugega odstavka 345. člena ZFPPIPP ni potrebno.

VSL Sklep Cst 200/2019, 23. 5. 2019

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

- ♦ Skladno s 344. členom ZFPPIPP se zoper sklep o izročitvi nepremičnine kupcu iz drugega odstavka 342. člena ZFPPIPP lahko pritožijo samo upniki. Vendar višje sodišče upošteva, da gre v tej situaciji za pritožbo kupca in ne potencialnega kupca, in sicer v fazi, ko je bila prodajna pogodba z njim že sklenjena, kupnina že plačana, sodišče je že izdalo sklep o izročitvi njemu, nato pa svoj sklep s sedaj izpodbijanem sklepom razveljavilo. Kupec je v takem primeru udeleženec postopka, ki varuje svojo pravico, zato mu je treba priznati legitimacijo za pritožbo. Na dopustnost predmeta prodaje v smislu res extra commercium je dolžno paziti sodišče, ki stečajni postopek vodi. Tega vprašanja ne sme enostavno

prezreti. Sodišče prve stopnje ni bilo zavezano izdati sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe. Dopustnost prodaje je lahko presojalo pri izdaji sklepa o izročitvi.

VSL Sklep Cst 323/2019, 9. 7. 2019

342. člen (prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

1. Pritožbeni razlogi

- ♦ Določba 342. člena ZFPPIPP se nanaša na varstvo pravic kupca. Nobeno dejstvo, ki ga je navedel dolжник v ugovoru, ni bilo v zvezi z dejstvi, ki so relevantna za uporabo te določbe zakona, na kateri temelji sklep o izročitvi plačane nepremičnine kupcu.

VSL sklep Cst 426/2019, 11. 9. 2019

2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju

3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku

4. Razno

- ♦ Skladno s 344. členom ZFPPIPP se zoper sklep o izročitvi nepremičnine kupcu iz drugega odstavka 342. člena ZFPPIPP lahko pritožijo samo upniki. Vendar višje sodišče upošteva, da gre v tej situaciji za pritožbo kupca in ne potencialnega kupca, in sicer v fazi, ko je bila prodajna pogodba z njim že sklenjena, kupnina že plačana, sodišče je že izdalo sklep o izročitvi njemu, nato pa svoj sklep s sedaj izpodbijanim sklepom razveljavilo. Kupec je v takem primeru udeleženec postopka, ki varuje svojo pravico, zato mu je treba priznati legitimacijo za pritožbo. Na dopustnost predmeta prodaje v smislu res extra commercium je dolžno paziti sodišče, ki stečajni postopek vodi. Tega vprašanja ne sme enostavno prezreti. Sodišče prve stopnje ni bilo zavezano izdati sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe. Dopustnost prodaje je lahko presojalo pri izdaji sklepa o izročitvi.

VSL Sklep Cst 323/2019, 9. 7. 2019

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

- ♦ Ni dopustno, da sodnik, ki je v stečajnem postopku izdal sklep o soglasju k prodaji poslovne enote stečajnega dolžnika, odloča o pritožbi v gospodarskem sporu zoper tega istega stečajnega dolžnika kot toženo stranko, v katerem se kot predhodno vprašanje presoja (delna) ničnost prodaje te iste poslovne enote.

VSRS Sklep III Ips 12/2019, 3. 9. 2019

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

- ◆ Skladno s 344. členom ZFPPIPP se zoper sklep o izročitvi nepremičnine kupcu iz drugega odstavka 342. člena ZFPPIPP lahko pritožijo samo upniki. Vendar višje sodišče upošteva, da gre v tej situaciji za pritožbo kupca in ne potencialnega kupca, in sicer v fazi, ko je bila prodajna pogodba z njim že sklenjena, kupnina že plačana, sodišče je že izdalo sklep o izročitvi njemu, nato pa svoj sklep s sedaj izpodbijanem sklepom razveljavilo. Kupec je v takem primeru udeleženec postopka, ki varuje svojo pravico, zato mu je treba priznati legitimacijo za pritožbo. Na dopustnost predmeta prodaje v smislu res extra commercium je dolžno paziti sodišče, ki stečajni postopek vodi. Tega vprašanja ne sme enostavno prezreti. Sodišče prve stopnje ni bilo zavezano izdati sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe. Dopustnost prodaje je lahko presojalo pri izdaji sklepa o izročitvi.

VSL Sklep Cst 323/2019, 9. 7. 2019

- ◆ Stališče, da predkupni upravičenec nima pravice do pritožbe proti sklepu o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe, če tega ni, pa proti sklepu o izročitvi, zato ker v prvem odstavku 344. člena ZFPPIPP ni omenjen, je v sodni praksi preseženo. Predkupni upravičenec mora svoje predkupno upravičenje uresničiti na javni dražbi. To stori tako, da se javne dražbe udeleži, predhodno plača varščino, na javni dražbi po zadnjem koraku izjavi, da uveljavlja predkupno pravico, in če najboljši ponudnik po zadnjem koraku ne viša nakupne cene, sklene prodajno pogodbo in plača celotno kupnino v 15 dneh po sklenitvi prodajne pogodbe. Zmotno je torej stališče, da bi morala upraviteljica potem, ko je po uspešni javni dražbi sklenila prodajno pogodbo z najboljšo ponudnico, to naknadno ponuditi v sklenitev še predkupni upravičenki. Tako bi morala ravnati, če bi bila prodaja izvedena z zavezujočim zbiranjem ponudb ali neposrednimi pogajanji.

VSL Sklep Cst 355/2019, 17. 7. 2019

- ◆ Pritožnik ni upnik, zato nima pravice vložiti pritožbo proti sklepu o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe; smiselno enako velja tudi za ugovor iz četrtega odstavka 53. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 416/2019, 10. 9. 2019

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

- ◆ Po navedbah upravitelja ima pritožnik priznano ločitveno pravico na podlagi sodbe in sklepa Okrožnega sodišča v Ljubljani XI Pg 5532/2010 z dne 9. 3. 2013 iz naslova glavnice v višini 213.453,38 EUR ter pravnih in izvršilnih stroškov v višini 4.792,27 EUR, vse z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 23. 2. 2010 dalje do plačila, kar na dan 23. 4. 2019 znaša 383.883,50 EUR (kar je manj od izklicne cene za nepremičnino ID X-003/0). Glede na navedeno soglasje upnika za sklep o prodaji po tretjem odstavku 332. člena ZFPPIPP v zvezi s 1. točko drugega odstavka 345. člena ZFPPIPP ni potrebno.

VSL Sklep Cst 200/2019, 23. 5. 2019

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)**347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)**

- ◆ Stališče, da predkupni upravičenec nima pravice do pritožbe proti sklepu o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe, če tega ni, pa proti sklepu o izročitvi, zato ker v prvem odstavku 344. člena ZFPPIPP ni omenjen, je v sodni praksi preseženo. Predkupni upravičenec mora svoje predkupno upravičenje uresničiti na javni dražbi. To stori tako, da se javne dražbe udeleži, predhodno plača varščino, na javni dražbi po zadnjem koraku izjavi, da uveljavlja predkupno pravico, in če najboljši ponudnik po zadnjem

koraku ne viša nakupne cene, sklene prodajno pogodbo in plača celotno kupnino v 15 dneh po sklenitvi prodajne pogodbe. Zmotno je torej stališče, da bi morala upraviteljica potem, ko je po uspešni javni dražbi sklenila prodajno pogodbo z najboljšo ponudnico, to naknadno ponuditi v sklenitev še predkupni upravičenki. Tako bi morala ravnati, če bi bila prodaja izvedena z zavezujočim zbiranjem ponudb ali neposrednimi pogajanji.

VSL Sklep Cst 355/2019, 17. 7. 2019

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

- ♦ V stečajno maso pravne osebe spada tudi premoženje, doseženo z uveljavitvijo zahtevkov do osebno odgovornega družbenika na podlagi njegove odgovornosti za obveznosti te pravne osebe, izpodbojni zahtevek pa lahko sicer v svojem imenu, a za račun stečajnega dolžnika, uveljavlja tudi vsak procesno legitimirani upnik (kar je tudi tožeča stranka). Koncernsko pravo varuje (tudi) upnike odvisnih družb pred prikrajšanjem premoženja kot jamstvene mase za poplačilo obveznosti, aktivno legitimacijo pa upnikom daje zaradi njihovega posebnega interesa - priti do poplačila svoje terjatve. Odvisne družbe namreč, prav zaradi vplivov obvladujočih družb na njihovo vodenje, ne bodo nujno vedno uveljavljale izravnave svojih prikrajšanj. Zato v vsakem primeru odškodninski zahtevek iz prvega odstavka 547. člena ZGD-1 pripada odvisni družbi. Upoštevanje značilnosti solidarne obveznosti pa pokaže tudi na to, da je sodišče prve stopnje pravno zmotno zaključilo, da bi zaradi načela enakega obravnavanja upnikov in s tem povezanega varovanja stečajne mase, tožeča stranka tožbo [z zahtevkom iz 433. člena OZ] morala vložiti v korist stečajne mase. Ne tožeča stranka ne stečajni upravitelj izpodbojnih zahtevkov zoper prvo toženko nista vložila in torej premoženje prve toženke ne bo del stečajne mase. O prikrajšanju drugih upnikov zato, ker tožeča stranka toži solidarnega dolžnika, torej ni mogoče govoriti.

VSL Sodba in sklep I Cpg 960/2017, 5. 2. 2019

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ♦ V stečajno maso pravne osebe spada tudi premoženje, doseženo z uveljavitvijo zahtevkov do osebno odgovornega družbenika na podlagi njegove odgovornosti za obveznosti te pravne osebe, izpodbojni zahtevek pa lahko sicer v svojem imenu, a za račun stečajnega dolžnika, uveljavlja tudi vsak procesno legitimirani upnik (kar je tudi tožeča stranka). Koncernsko pravo varuje (tudi) upnike odvisnih družb pred prikrajšanjem premoženja kot jamstvene mase za poplačilo obveznosti, aktivno legitimacijo pa upnikom daje zaradi njihovega posebnega interesa - priti do poplačila svoje terjatve. Odvisne družbe namreč, prav zaradi vplivov obvladujočih družb na njihovo vodenje, ne bodo nujno vedno uveljavljale izravnave svojih prikrajšanj. Zato v vsakem primeru odškodninski zahtevek iz prvega odstavka 547. člena ZGD-1 pripada odvisni družbi. Upoštevanje značilnosti solidarne obveznosti pa pokaže tudi na to, da je sodišče prve stopnje pravno zmotno zaključilo, da bi zaradi načela enakega obravnavanja upnikov in s tem povezanega varovanja stečajne mase, tožeča stranka tožbo [z zahtevkom iz 433. člena OZ] morala vložiti v korist stečajne mase. Ne tožeča stranka ne stečajni upravitelj izpodbojnih zahtevkov zoper prvo toženko nista vložila in torej premoženje prve toženke ne bo del stečajne mase. O prikrajšanju drugih upnikov zato, ker tožeča stranka toži solidarnega dolžnika, torej ni mogoče govoriti.

VSL Sodba in sklep I Cpg 960/2017, 5. 2. 2019

- ♦ ZFPPIPP ne predpisuje, da je treba najprej unovčiti vse premoženje stečajnega dolžnika, zahtevkov do osebno odgovornega družbenika pa uveljavljati le v znesku, ki je enak vsoti tistega dela terjatev upnikov, ki jih ni mogoče plačati iz premoženja stečajnega dolžnika. Po izrecni določbi 350. člena ZFPPIPP v

stečajno maso poleg premoženja osebne družbe spada tudi premoženje, doseženo z uveljavitvijo zahtevkov do osebno odgovornega družbenika na podlagi njegove odgovornosti za obveznosti te pravne osebe.

VSL Sodba I Cpg 330/2019, 29. 8. 2019

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

354. člen (stroški stečajnega postopka)

1. Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka

2. Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa

3. Plačilo sodnih taks

- ♦ Zmotno je stališče sodišča prve stopnje, da se plačilo sodne takse vnaprej zagotovi iz stečajne mase tudi v primeru, če je stečajni dolžnik sam (osebno) vložil tožbo. Tožeča stranka v roku ne more doseči plačila sodne takse iz stečajne mase. Višina stečajne mase ni pomembno dejstvo.

VSL Sklep I Cpg 901/2018, 23. 5. 2019

4. Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave

5. Stroški v postopku osebnega stečaja

6. Razno

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

1. Pravdni stroški

2. Sodne takse

3. Stroški v osebnem stečaju

4. Razno

- ◆ Podlago za priznanje odvetniških stroškov upravitelju je najti v 6. točki sedmega odstavka 103. člena ZFPPIPP, po kateri nadomestilo upravitelju ne vključuje stroškov, za katere je potrebno posebno strokovno znanje, in v 8. točki tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP, po katerem so občasni stroški stečajnega postopka tudi drugi stroški stečajnega postopka, razen tekočih stroškov iz drugega odstavka 355. člena. Priznani stroški opisanih opravljenih odvetniških storitev so taki občasni stroški, potrebni za dokončno izvedbo sklepa o končni razdelitvi stečajne mase

VSL Sklep Cst 343/2019, 24. 7. 2019

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)

1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov

2. Stroški cenitev

3. Sprememba predračuna stroškov

4. Razno

- ◆ Predračun stroškov stečajnega postopka temelji na načrtu poteka stečajnega postopka, ki vsebuje opis pravnih poslov in drugih dejanj, ki jih je treba opraviti v zvezi z unovčenjem premoženja, in roke, v katerih mora upravitelj ta dejanja opraviti. Od potrebnosti stroškov za unovčenje premoženja stečajnega dolžnika je odvisen tudi obseg stroškov, ki se določajo s predračunom. Če gre za stroške, ki nastajajo le s čakanjem na izid pravnih pretekanj, mora biti obseg stroškov nižji. Praviloma mora glede na zakonsko določilo določitev predračuna stroškov stečajnega postopka zajeti čas, ki je potreben za unovčitev premoženja. Po unovčitvi pa terja odobreni predračun v primeru njegove nezadostnosti za izvedbo dejanj, ki jih je treba še opraviti v stečajnem postopku, spremembo.

VSL sklep III Cpg 1129/2010, 27. 10. 2010

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

- 1. Kdaj je soglasje potrebno**
- 2. Legitimacija za predlog in za pritožbo**
- 3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu**
- 4. Stroški cenitev**

5. Razno

- ♦ Zmotno je stališče sodišča prve stopnje, da se plačilo sodne takse vnaprej zagotovi iz stečajne mase tudi v primeru, če je stečajni dolžnik sam (osebno) vložil tožbo. Tožeča stranka v roku ne more doseči plačila sodne takse iz stečajne mase. Višina stečajne mase ni pomembno dejstvo (prim. 356. člen, predvsem pa prvi odstavek 357. člena ZFPPIPP, ki določa, da sme plačilo ali drugo izpolnitev obveznosti, ki je strošek stečajnega postopka, opraviti upravitelj, ob pogoju, da sodišče na upraviteljev predlog da soglasje za to izpolnitev).

VSL Sklep I Cpg 901/2018, 23. 5. 2019

- ♦ Podlago za priznanje odvetniških stroškov upravitelju je najti v 6. točki sedmega odstavka 103. člena ZFPPIPP, po kateri nadomestilo upravitelju ne vključuje stroškov, za katere je potrebno posebno strokovno znanje, in v 8. točki tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP, po katerem so občasni stroški stečajnega postopka tudi drugi stroški stečajnega postopka, razen tekočih stroškov iz drugega odstavka 355. člena. Priznani stroški opisanih opravljenih odvetniških storitev so taki občasni stroški, potrebni za dokončno izvedbo sklepa o končni razdelitvi stečajne mase

VSL Sklep Cst 343/2019, 24. 7. 2019

- ♦ Predmet odločanja se nanaša na občasne stroške stečajnega postopka iz 1. točke in 8. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP. Občasni stroški iz 8. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP se poplačajo iz stečajne mase, občasni stroški iz 1. točke tretjega odstavka 355. člena ZFPPIPP pa se v stečajnem postopku poplačajo iz splošne razdelitvene mase. Upravitelj sme opraviti plačilo ali izpolniti obveznost, ki je strošek stečajnega postopka, samo, če sodišče da soglasje za to izpolnitev. Če stečajno sodišče zavrne soglasje upravitelju, da izpolni obveznost plačila stroškov stečajnega postopka, upnik te terjatve ne more doseči plačila drugače kot v izvršilnem postopku na podlagi pravnomočne sodbe. V primeru, če upnik terjatve iz naslova stroškov stečajnega postopka pridobi v rednem postopku zoper stečajnega dolžnika pravnomočno dajatveno sodbo, stečajni upravitelj pa ne predlaga stečajnemu sodišču izdaje soglasja za izpolnitev obveznosti, bo upnik te terjatve lahko dosegel plačilo le v izvršilnem postopku. V izvršilnem postopku pa bo dolžnik lahko tudi predlagal odlog izvršbe. Predlog upraviteljice stečajnemu sodišču za odlog plačila terjatve upnika „in na prepoved izterjati terjatev po pravnomočni sodbi“ je v nasprotju z določbami ZFPPIPP in bi ga moralo stečajno sodišče zavrniti. S tem pa se izkaže, da je utemeljen pritožbeni očitke sodišču prve stopnje, da se je v konkretnem primeru glede na okoliščine primera zmotno sklicevalo na uporabo določb ZIZ o odlogu izvršbe zaradi pravne praznine ureditve tega vprašanja v stečajnem postopku kot postopku generalne izvršbe.

VSL Sklep Cst 450/2019, 9. 10. 2019

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

363. člen (načrt prve razdelitve)

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

- ♦ Iz 364. člena ZFPPIPP sicer ne izhaja izrecno, iz katerih razlogov je mogoče vložiti ugovor proti načrtu prve (kasnejše) razdelitve, vendar pa iz vsebine načrta prve razdelitve, kot ga določa 363. člen ZFPPIPP, smiselno izhaja, da je ugovor mogoče vložiti zoper dejstva, ki so bila v načrtu ugotovljena (glede višine razdelitvene mase, višine deležev in drugo). S postopkom, s katerim je kot pravno sredstvo zoper načrt prve razdelitve predviden ugovor, torej zakonodajalec, po presoji pritožbenega sodišča, zasleduje cilj, da se sporna dejstva v zvezi z razdelitvijo stečajne mase rešijo v ugovornem postopku na prvi stopnji, kar prispeva k hitrosti in ekonomičnosti stečajnega postopka. Stečajna dolžnica v ugovoru zoper načrt končne razdelitve z dne 13. 3. 2019 ni izpodbijala dejstev, ki izhajajo iz načrta (glede načina razdelitve,...), zato tudi s pritožbo ne more uspešno izpodbiti odločitve sodišča prve stopnje o zavrženju te vloge. Pravočasno uveljavljanje ugovora pa je lahko razlog za omejitev dopustnih pritožbenih razlogov (po prvem odstavku 366. člena ZFPPIPP) samo glede dejstev, ki so predmet načrta razdelitve. Ne glede na zavrženi ugovor, lahko torej dolžnica doseže vsebinski preizkus pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje o prenosu neunovčljivega premoženja na ločitvenega upnika s pritožbo zoper sedaj izpodbijani sklep. Pritožbeno sodišče je zato v nadaljevanju vsebinsko obravnavalo dolžničine pritožbene navedbe,

s katerimi izpodbija razloge sodišča prve stopnje glede presoje, da so izpolnjeni zakonski pogoji po 374. členu ZFPPIPP za prenos premoženja na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 250/2019, 29. 5. 2019

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

373. člen (končna razdelitev)

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ♦ Omejitev razpolaganja s premoženjem kot izjemo je potrebno po splošnem razlagalnem pravilu vedno ozko tolmačiti. Zato jo lahko določi samo jasen zakon, ne razlaga v sodni praksi. 151.a člen ZFPPIPP določa zgolj omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika, po katerem družbeniki izgubijo določena upravljavska upravičenja. Vendar to ne pomeni, da so izgubili vsa korporacijskopravna upravičenja iz poslovnega deleža, zlasti pravice do sorazmernega dela preostale likvidacijske ali stečajne mase po prenehanju družbe. Prav tako ne pomeni, da nimajo več poslovnih deležev v pravem pomenu besede. Premoženjsko pravico do sorazmernega dela preostale mase družbeniki ohranijo do izbrisa družbe. Ali bo v primeru stečaja ostala stečajna masa, ki bi pripadala družbenikom ali ne, v tej fazi ni mogoče prejudicirati. Upoštevati je potrebno z novelo ZGD-II spremenjeni prvi odstavek 482. člena ZGD-1, da se za pridobitelja poslovnega deleža šteje le tisti, ki je vpisan v register. Zato, če želi nek subjekt pridobiti poslovni delež v družbi v insolvenčnem postopku, mu sodni register tega ne more preprečiti.

VSC Sklep II Cpg 50/2019, 8. 5. 2019

- ♦ Iz 364. člena ZFPPIPP sicer ne izhaja izrecno, iz katerih razlogov je mogoče vložiti ugovor proti načrtu prve (kasnejše) razdelitve, vendar pa iz vsebine načrta prve razdelitve, kot ga določa 363. člen ZFPPIPP, smiselno izhaja, da je ugovor mogoče vložiti zoper dejstva, ki so bila v načrtu ugotovljena (glede višine razdelitvene mase, višine deležev in drugo). Stečajna dolžnica v ugovoru zoper načrt končne razdelitve z dne 13. 3. 2019 ni izpodbijala dejstev, ki izhajajo iz načrta (glede načina razdelitve,...), zato tudi s pritožbo ne more uspešno izpodbiti odločitve sodišča prve stopnje o zavrženju te vloge. Pravočasno uveljavljanje ugovora pa je lahko razlog za omejitev dopustnih pritožbenih razlogov (po prvem odstavku 366. člena ZFPPIPP) samo glede dejstev, ki so predmet načrta razdelitve. Ne glede na zavrženi ugovor, lahko torej dolžnica doseže vsebinski preizkus pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje o prenosu neunovčljivega premoženja na ločitvenega upnika s pritožbo zoper sedaj izpodbijani sklep. Pritožbeno sodišče je zato v nadaljevanju vsebinsko obravnavalo dolžničine pritožbene navedbe, s katerimi izpodbija razloge sodišča prve stopnje glede presoje, da so izpolnjeni zakonski pogoji po 374. členu ZFPPIPP za prenos premoženja na ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 250/2019, 29. 5. 2019

- ♦ Na podlagi izjave upnika, da sprejme vse ponujeno neunovčljivo premoženje dolžnika, upnik še ni pridobil pravice do prevzema celotnega premoženja. Koliko ga bo pridobil, je odvisno od ocenjene vrednosti tega premoženja ter od višine njegove priznane in še neplačane terjatve.

VSL Sklep Cst 308/2019, 3. 7. 2019

- ♦ Pritožnik kot nov upnik z odstopom terjatve s strani prejšnjega upnika ni mogel pridobiti večje terjatve oziroma več pravic, kot je bila priznana prejšnjemu upniku, zato se upošteva zgolj terjatev upnika, ki obstoji oziroma v priznani višini. Pravilno je zato prvostopenjsko sodišče omejilo višino terjatve, ki je predmet prenosa, ter na upnika preneslo le eno od v prevzem ponujenih terjatev (tisto, ki je po oceni upravitelja najbolj likvidna). Namen instituta prenosa premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti po 374. členu ZFPPIPP, ni v okoriščenju / obogatitvi upnikov, pač pa v poplačilu njihovih (v stečajnem postopku priznanih) terjatev s premoženjem, ki ga ni bilo mogoče unovčiti.

VSL Sklep Cst 542/2019, 3. 12. 2019

375. člen (končno poročilo upravitelja)

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

- ♦ V kolikor dolžnik premoženja, ki bi ga bilo mogoče uporabiti za poplačilo upnikov, nima, ni podlage za vodenje postopka osebnega stečaja, razen v primeru, ko bi hkrati tekel tudi postopek odpusta obveznosti stečajnega dolžnika.

VSL Sklep Cst 274/2019, 19. 6. 2019

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

- ♦ Vendar pa je prvostopenjsko sodišče pri tem spregledalo, da je skladno z dikcijo zgoraj citiranih členov postavitev skrbnika za poseben primer predvidena zgolj v slučaju prenehanja pravne (enako tudi fizične) osebe kot udeleženca postopka na način, ki bi privedel do pravnega nasledstva. Skladno z določbo 80. člena ZPP, ki se v nepravdnem postopku smiselno uporabi na podlagi 37. člena ZNP, mora sodišče ves čas postopka po uradni dolžnosti paziti tudi, ali je tisti, ki nastopa kot stranka oziroma udeleženec, lahko pravdna stranka oziroma udeleženec postopka. ZFPPIPP pa vsebuje posebne določbe (380. člen ZFPPIPP), po katerih se nad pozneje najdenim premoženjem, to je premoženjem, ki je pripadalo stečajnemu dolžniku, pa se je našlo po tem, ko je sodišče izdalo sklep o končanju stečajnega postopka, izvede stečajni postopek.

VSM Sklep I Cp 345/2019, 7. 5. 2019

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolžnik)

- ♦ Zakon določa, da se pravdni postopek začne z vložitvijo tožbe (179. člen ZPP), glavni stečajni postopek pa s sklepom o začetku stečajnega postopka (četrty odstavek 49. člena ZFPPIPP). Noben zakon pa ne določa, da se postopek začne šele z razveljavitvenim sklepom odločbe, izdane na podlagi tožbe ali pa z razveljavitvijo sklepa o začetku stečajnega postopka in vrnitvijo zadeve sodišču prve stopnje v novo sojenje. Novo sojenje ne pomeni začetka postopka, pač pa ponovno odločanje o isti stvari. Zato odgovor na vprašanje, ali je še vedno podana slovenska jurisdikcija, dajeta določili 2. točke drugega odstavka 381. člena ZFPPIPP in 89. člena ZMZPP.

VSL Sklep Cst 401/2019, 29. 8. 2019

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

- ♦ V kolikor dolžnik premoženja, ki bi ga bilo mogoče uporabiti za poplačilo upnikov nima, ni podlage za vodenje postopka osebnega stečaja, razen v primeru, ko bi hkrati tekkel tudi postopek odpusta obveznosti stečajnega dolžnika.

VSL Sklep Cst 274/2019, 19. 6. 2019

- ♦ Terjatev zaradi neprijave ali umika prijave terjatve v postopku osebnega stečaja ne preneha.

VSL Sodba I Cp 735/2019, 14. 8. 2019

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ♦ Po drugem odstavku 123. člena ZFPPIPP se v glavnem postopku zaradi insolventnosti sodna pisanja vročijo samo, če za posamezno pisanje tako določa zakon in osebi, za katero zakon določa, da se ji pisanje vroči. Zakon ne predpisuje vročanja sklepa o prodaji dolžniku niti v postopku osebnega stečaja.

Pritožbeni očitek prvostopenjskemu sodišču, da dolžniku ni vročalo sklepa o prodaji z dne 6. 3. 2019 zato ni utemeljen.

VSL Sklep Cst 420/2019, 11. 9. 2019

- ♦ Po drugem odstavku 123. člena ZFPPIPP se v glavnem postopku zaradi insolventnosti sodna pisanja vročijo samo, če za posamezno pisanje tako določa zakon in osebi, za katero zakon določa, da se ji pisanje vroči. Zakon ne predpisuje vročanja sklepa o prodaji dolžniku niti v postopku osebnega stečaja. Pritožbeni očitek prvostopenjskemu sodišču, da dolžniku ni vročalo sklepa o prodaji z dne 6. 3. 2019 zato ni utemeljen.

VSL Sklep Cst 420/2019, 11. 9. 2019

- ♦ Zakon določa, da se pravdni postopek začne z vložitvijo tožbe (179. člen ZPP), glavni stečajni postopek pa s sklepom o začetku stečajnega postopka (četrty odstavek 49. člena ZFPPIPP). Noben zakon pa ne določa, da se postopek začne šele z razveljavitvenim sklepom odločbe, izdane na podlagi tožbe ali pa z razveljavitvijo sklepa o začetku stečajnega postopka in vrnitvijo zadeve sodišču prve stopnje v novo sojenje. Novo sojenje ne pomeni začetka postopka, pač pa ponovno odločanje o isti stvari. Zato odgovor na vprašanje, ali je še vedno podana slovenska jurisdikcija, dajeta določili 2. točke drugega odstavka 381. člena ZFPPIPP in 89. člena ZMZPP.

VSL Sklep Cst 401/2019, 29. 8. 2019

- ♦ Po določbi četrtega odstavka 122. člena ZFPPIPP velja neizpodbitna pravna domneva (presumptio iuris et de iure), da se je stranka postopka zaradi insolventnosti ali druga oseba seznanila z vsebino sodne odločbe s potekom osmih dni po objavi te sodne odločbe. Glede na to, da je upnik v konkretnem primeru vložil predlog za nadaljevanje izvršbe zoper dolžnikovega pravnega naslednika več kot dve leti po objavi sklepa o začetku postopka osebnega stečaja nad novim dolžnikom, se upoštevajoč prej navedeno neizpodbitno pravno domnevo šteje, da je bil upnik ob vložitvi predloga za nadaljevanje izvršbe zoper dediča kot dolžnikovega pravnega naslednika, seznanjen s tem, da se zoper dediča kot sedanjega dolžnika vodi postopek osebnega stečaja. V tem primeru namreč sklepa o izvršbi (ali nadaljevanju izvršbe zoper novega dolžnika) zoper dolžnika ni dopustno izdati, saj ni podana nobena od izjem iz drugega odstavka 131. člena ZFPPIPP (glej prvi odstavek 131. člena in prvi odstavek 383. člena ZFPPIPP). Določbe 38. člena ZIZ ne izključujejo uporabe splošnega pravila odločanja o stroških po merilu uspeha in tudi niso neskladne z njim, temveč dodatno regulirajo posamične stroškovne obveznosti strank v določenih fazah izvršilnega postopka z upoštevanjem njegovih posebnosti. Ker je bil postopek izvršbe, v katerem so dolžniku nastali stroški, sprožen na podlagi upničinega predloga za nadaljevanje izvršbe zoper novega dolžnika in za upnico ustavitev izvršilnega postopka v konkretnem primeru predstavlja procesni neuspeh, gre za situacijo, ki je enaka tisti, ki jo obravnava prvi odstavek 154. člena ZPP, ki se uporablja na podlagi 15. člena ZIZ in na podlagi katerega je stranka, ki v postopku ni uspela, nasprotni stranki dolžna povrniti stroške.

VSL Sklep II Ip 1155/2019, 24. 7. 2019

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

3. Preizkus terjatev

- ♦ Upnik v pritožbi utemeljeno opozarja, da nad dolžnico teče postopek osebnega stečaja, v katerem se ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatev in ločitvenih pravic zaradi zamude roka za njihovo prijavo. To pomeni, da lahko upnik terjatev in ločitveno pravico v postopku osebnega stečaja prijavi tudi kasneje, po poteku trimesečnega roka. Pritožba prav tako utemeljeno uveljavlja, da se preverjanje pravočasnosti prijave terjatve in ločitvene pravice opravi šele na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev, zato sodišče po navedeni določbi lahko postopa šele po pravnomočnosti sklepa o preizkusu terjatev oziroma pravnomočnosti poznejših dodatnih sklepov o preizkusu terjatev, kadar je le-ta sploh opravljen. Ker iz podatkov stečajnega spisa izhaja, da upnik tudi po pozivu stečajnega upravitelja dolžnice svoje terjatve in ločitvene pravice do trenutka odločanja višjega sodišča o pritožbi v postopek osebnega stečaja nad dolžnico še ni prijavil, naj mu sodišče prve stopnje v nadaljevanju postopka ob upoštevanju načel

koncentracije in hitrosti postopka določi trimesečni rok za prijavo terjatve in ločitvene pravice in upnika opozori, da bo v primeru njegove neaktivnosti postopek ustavilo.

VSL Sklep I Ip 951/2019, 1. 7. 2019

383.a člen (vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

- ♦ V obravnavanem primeru ni sporno, da je tožnik prosil za BPP v svojstvu dolžnika v smislu ZFPPIPP, in da predlog za začetek stečajnega postopka še ni bil vložen. Tako dejansko stanje pa glede na določbe ZFPPIPP (tretji odstavek 383.a člen) po 2. točki prvega odstavka 129. člena ZUP terja zavrženje tožnikove prošnje za BPP.

UPRS Sodba I U 764/2019-5, 14. 5. 2019

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

- ♦ Dolžnik je na naroku sam potrdil, da je bil obveščen o svojih obveznostih. Prav tako je iz elektronskih sporočil, priloženih k ugovoru proti odpustu obveznosti, tudi razvidno, da ga je upraviteljica še dodatno pozivala, da ji pošlje poročilo o aktivnostih, da bi našel zaposlitev. To pa pomeni, da je prav dobro vedel, kakšne so njegove obveznosti. Pričakovanje, da bo lahko pozive upraviteljice ignoriral brez posledic, pa nima nikakršne podlage. Dolžnik je svoje obveznosti poznal, pa jih ni izpolnjeval, prav tako pa tudi iz njegovih navedb ni razvidno, da bi si sploh iskal kakršnokoli službo, razen pri podjetju T. d.o.o.

VSL Sklep Cst 305/2019, 9. 7. 2019

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

- ♦ Ravnanja dolžnice tudi po presoji višjega sodišča ni mogoče šteti za takšnega, ki bi ustrezalo pričakovanemu ravnanju tistega, ki se zavzema za dosego odpusta obveznosti, nasploh ob upoštevanju okoliščine, da ji je bila večkrat dana možnost, da sodišče in upravitelja glede obeh nepremičnin seznani. Ob kršitvi zakonskih obveznosti pa stečajnega dolžnika doleti zavrnitev predloga za odpust obveznosti, zato je treba odločitvi sodišča prve stopnje pritrditi.

VSL Sklep Cst 251/2019, 18. 6. 2019

- ♦ Če bi bil dolžnik resnično negotov o tem, kaj mora storiti ob zaposlitvi v Republiki Avstriji, bi o tem povprašal upraviteljico ali pa sodišče. Dolžnik pa tako ni ravnal. Dolžnosti dolžnika so jasno določene v zakonu, dolžnik pa je bil nedvomno z njimi seznanjen in tega niti ne zanika. Ob tem se je z delodajalcem v Avstriji tudi dogovoril, da mu je plačo izplačeval na ženin račun, za katerega ni bil izdan sklep o zasegu denarnega dobroimetja. Dolžnik je tako nedvomno kršil svoje obveznosti iz 384. in 401. člena ZFPPIPP. To pa so razlogi za odgovor proti odpustu obveznosti iz 403. člena ZFPPIPP. Odpust obveznosti posega v ustavne pravice upnikov, zato se morajo kršitve dolžnikovih obveznosti presojati strogo.

VSL Sklep Cst 289/2019, 18. 6. 2019

- ◆ Dolžnik je na naroku sam potrdil, da je bil obveščen o svojih obveznostih. Prav tako je iz elektronskih sporočil, priloženih k ugovoru proti odpustu obveznosti, tudi razvidno, da ga je upraviteljica še dodatno pozivala, da ji pošlje poročilo o aktivnostih, da bi našel zaposlitev. To pa pomeni, da je prav dobro vedel, kakšne so njegove obveznosti. Pričakovanje, da bo lahko pozive upraviteljice ignoriral brez posledic, pa nima nikakršne podlage. Dolžnik je svoje obveznosti poznal, pa jih ni izpolnjeval, prav tako pa tudi iz njegovih navedb ni razvidno, da bi si sploh iskal kakršnokoli službo, razen pri podjetju T. d.o.o.

VSL Sklep Cst 305/2019, 9. 7. 2019

- ◆ Če je za obdobje pred začetkom stečajnega postopka dolžnik še lahko zatrjeval, da je nakazilo plač pred začetkom stečajnega postopka tako uredil zato, da si je znižal bančne stroške, tj. stroške rubežev pri bankah (čeprav bi bilo tako ravnanje (prejemanje plače na otrokov TRR) nedopustno, če je predstavljalo oviro za poplačilo njegovih upnikov), je po začetku stečajnega postopka možnost za kaj takega vsekakor odpadla. Vplačila na podlagi unovčenja stečajne mase se izvajajo na fiduciarni denarni račun upravitelja.

VSL Sklep Cst 339/2019, 16. 7. 2019

385. člen (stranke glavnega postopka osebne stečaja)

- ◆ Višje sodišče ugotavlja, da kršitev, na katere je opozorilo Ustavno sodišče, samo ne more odpraviti. Iz spisa namreč ni razvidno, kdo je sedaj upnik terjatve, ki jo je v stečajnem postopku prijavila prednica Banke X. d. d., zato tudi ni jasno, s kom bi moralo višje sodišče izvesti razjasnjevalni postopek. Šele ko se bo ugotovilo, kdo je sedaj upnik te terjatve in ali je tudi obvestil upravitelja o spremembi upnika (vlogo bi sicer lahko upravitelju poslalo tudi sodišče, vendar pa iz spisa to ni razvidno), bo mogoče upnika pozvati, da se izjavi glede aktivne procesne legitimacije za vložitev ugovora proti odpustu obveznosti. Do občutnega zastoja v postopku je torej že tako ali tako prišlo. Tudi, če bi višje sodišče o zadevi samo odločilo, kar pa bi odvzelo strankam možnost pritožbe pred rednim sodiščem, bi moralo najprej izvesti razjasnjevalni postopek, kot je obrazložilo že zgoraj. Na drugi strani je pravica do pritožbe, ki je prav tako ustavna pravica, njena uveljavitev pa je povezana s tem, da bo o zadevi najprej odločilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep III Cpg 252/2019, 14. 5. 2019

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ◆ Ker stranka, ki ni poslovno sposobna, sama ne more opravljati pravnih dejanj (prvi odstavek 77. člena ZPP), njena izjava volje ne more imeti pravnih posledic (učinkov).

VSL Sklep II Cp 848/2019, 12. 6. 2019

- ◆ Z začetkom stečajnega postopka upravitelj pridobi pooblastila za zastopanje stečajnega dolžnika in vodenje njegovih poslov iz drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP, poslovna sposobnost stečajnega dolžnika pa se omeji tako, da ne more razpolagati s premoženjem, ki je predmet stečajne mase.

VSL Sklep Cst 382/2019, 19. 8. 2019

- ◆ Z oklicem o začetku postopka osebne stečaja nad njim in s tem z dejstvom, da ima omejeno poslovno sposobnost, se je tožnik moral in mogel seznaniti v osmih dneh po prihodu iz zaporu, kjer je bil na prestajanju kazni. Za razlog neveljavnosti sodne poravnave je torej vedel že tedaj in ne šele leto in pol kasneje. Zato je tožba za razveljavitev sodne poravnave, ki jo je vložil šele po preteku trimesečnega subjektivnega roka, vložena prepozno.

VSL Sklep II Cp 1265/2019, 25. 9. 2019

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

- ◆ Če je za obdobje pred začetkom stečajnega postopka dolžnik še lahko zatrjeval, da je nakazilo plač pred začetkom stečajnega postopka tako uredil zato, da si je znižal bančne stroške, tj. stroške rubežev pri bankah (čeprav bi bilo tako ravnanje (prejemanje plače na otrokov TRR) nedopustno, če je predstavljalo oviro za poplačilo njegovih upnikov), je po začetku stečajnega postopka možnost za kaj takega vsekakor odpadla. Vplačila na podlagi unovčenja stečajne mase se izvajajo na fiduciarni denarni račun upravitelja.
VSL Sklep Cst 339/2019, 16. 7. 2019

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ◆ Po sodni praksi Vrhovnega sodišča RS revizije ni mogoče dopustiti, če stranka sama razlogov za dopustitev revizije oziroma pomembnosti zastavljenih vprašanj ne zatrjuje. Po 389. členu ZFPPIPP v stečajno maso sodi tudi pokojnina. Vendar navedena okoliščina sodišča ne utemeljuje uporabe tretjega odstavka 14. člena ZBPP. Po 13. členu ZUPJS se pri ugotavljanju upravičenosti do posamezne pravice iz javnih sredstev dohodek lahko zmanjša samo za izplačane preživnine in druge prejemke, izplačane na podlagi izvršilnega pravnega naslova z namenom kritja življenjskih stroškov in za periodične dohodke, ki jih je oseba nehala prejemati in ni začela prejemati drugih periodičnih dohodkov. Osebni stečaj se, ob upoštevanju 13. člena ZUPJS, ne more upoštevati kot zakonsko dovoljena izjema, ki bi opravičevala zmanjšanje dohodka pri uveljavljanju pravice do BPP. Delegacija pristojnosti institut, ki predstavlja izjemo glede na splošna pravila in je zato treba razloge za uporabo tega instituta razlagati restriktivno. Izražanje dvoma v korektno postopanje v zadevi in nezadovoljstvo z odločitvami pa ne predstavlja utemeljenega razloga za delegacijo pristojnosti.
UPRS Sodba I U 444/2019-6, 16. 4. 2019

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

- ◆ Dolžnik je predlog za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika sicer dopolnil, višje sodišče pa pritrjuje sodišču prve stopnje, da kljub temu še ni popoln. Dolžnik namreč še vedno ni navedel, koliko bodo znašali stroški poslovanja, temveč je pojasnil le, koliko bo znašal povprečni bruto prihodek (cca 8.000,00 EUR) ter navedel, da se bo ta v primerjavi z letom 2018 zvišal. Sodišče prve stopnje zato na podlagi takšnega dolžnikovega predloga in njegove dopolnitve ni moglo oceniti, ali obstaja zadostna verjetnost (verjetnost, ki presega 50%), da v kolikor bi dovolilo poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika, ta ne bo posloval z izgubo (2. točka drugega odstavka 389.a člena ZFPPIPP).
VSL Sklep Cst 385/2019, 7. 8. 2019

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

391. člen (posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

- ♦ V postopku osebnega stečaja so torej izpodbojni pravni posli, ki jih je stečajni dolžnik sklenil ali izvedel v dobro oseb, ki imajo v razmerju do njega položaj ožje povezane osebe, v obdobju zadnjih pet let pred uvedbo postopka osebnega stečaja, če je izpolnjen objektivni pogoj izpodbojnosti in če je bil v času sklenitve posla dolžnik insolventen. Pogodba o preužitku je aleatorna pogodba. Pogodbeni stranki v fazi sklenitve pogodbe ne vesta, kolikšne bodo medsebojne obveznosti, ker so te odvisne od trenutka smrti preživljanca. Terjatve, ki jih je preužitkarica v razmerju do prevzemnika premoženja pridobila, ne sodijo med premoženjske terjatve, katerih vrednost bi bila predvidljiva in objektivno določljiva. Njihova vrednost je pomembna s subjektivnega stališča preužitkarice in sicer v zagotovitvi bodoče skrbi za preužitkarico v primeru bolezni in starostne onemoglosti. Teh negotovih bodočih dajatev in storitev, od katerih bi najbrž dolžnica imela osebno korist, pa ni mogoče premoženjsko ovrednotiti v smislu, da bi jih bilo mogoče upoštevati kot dolžnikovo premoženje v postopku osebnega stečaja. Gledano s stališča dolžnikovih upnikov negotove terjatve in storitve osebne narave, ki so predmet pogodbe o preužitku, na dan sklenitve pogodbe o preužitku niso imele prav nobene vrednosti. Pri izpodbijanju pravnega posla v stečaju je bistvena presoja ali se je čista vrednost dolžnikovega premoženja zmanjšala in bodo zato upniki poplačani v manjšem deležu. Trditveno in dokazno breme, da do zmanjšanja premoženja stečajne dolžnice in manjšega plačila terjatev upnikov zaradi sklenitve pogodbe o preužitku ne bo prišlo, je bilo v obravnavanem primeru na strani tožene stranke. Tožena stranka bi morala trditi in dokazati, da se položaj upnikov zaradi sklenitve izpodbijane pogodbe o preužitku ni poslabšal oziroma da bodo upniki kljub prenosu premoženja na podlagi pogodbe o preužitku poplačani v enakem znesku, kot če do sklenitve te pogodbe ne bi prišlo.

VSL Sodba I Cpg 837/2018, 7. 3. 2019

- ♦ Za neodplačne pogodbe je značilno, da že sklenitev pogodbe povzroči zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika, saj se s sklenitvijo neodplačne pogodbe obveznosti stečajnega dolžnika povečajo za znesek, ki je enak vrednosti izpolnitvenega ravnanja, ki se ga je stečajni dolžnik zavezal opraviti z neodplačnim pravnim poslom in se s tem nujno oslabi dolžnikov poslovnofinančni položaj ter so (prispevajo) k nastanku insolventnosti. Neodplačna razpolaganja so zato izpodbojna tudi, če so bila opravljena preden je dolžnik postal insolventen. Pomembno je le, da so bila opravljena znotraj obdobja izpodbojnosti. Ker torej velja, da bi morali sporni pogodbi biti sklenjeni v obliki notarskega zapisa, pa nista bili, sta nični. Ničnost pa se lahko uveljavlja, četudi se je nad eno od pogodbenih strank pričel postopek osebnega stečaja in če se ta ugotovi, nastopijo enaki učinki kot v primeru, če se ugotovi, da je dejanje izpodbojno po pravilih ZFPPIPP. Vzpostavi se vrnitveni zahtevek enak povračilnemu zahtevku po 278. členu ZFPPIPP. Razlika je le v tem, da v primeru ničnosti ni bistveno ali je stečajni dolžnik kot pogodbeni stranka v času sklenitve ničnega posla bil insolventen.

VSC Sodba Cpg 100/2019, 4. 9. 2019

- ♦ Revizija se dopusti glede vprašanja ali je določilo drugega odstavka 34. člena ZFPPIPP-G, kjer določa, da se spremenjeni 391. člen ZFPPIPP uporablja tudi za pravne posle in pravna dejanja, ki jih je stečajni dolжник z ožje povezanimi sklenil ali izvedel pred 26. 4. 2013, skladno z Ustavo RS.

VSRS Sklep II DoR 286/2019, 5. 9. 2019

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

- ♦ Upnik v pritožbi utemeljeno opozarja, da nad dolžnico teče postopek osebnega stečaja, v katerem se ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatev in ločitvenih pravic zaradi zamude roka za njihovo prijavo. To pomeni, da lahko upnik terjatev in ločitveno pravico v postopku osebnega stečaja prijavi tudi kasneje, po poteku trimesečnega roka. Pritožba prav tako utemeljeno uveljavlja, da se preverjanje pravočasnosti prijave terjatve in ločitvene pravice opravi šele na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev, zato sodišče po navedeni določbi lahko postopa šele po pravnomočnosti sklepa o preizkusu terjatev oziroma pravnomočnosti poznejših dodatnih sklepov o preizkusu terjatev, kadar je le-ta sploh opravljen. Ker iz podatkov stečajnega spisa izhaja, da upnik tudi po pozivu stečajnega upravitelja dolžnice svoje terjatve in ločitvene pravice do trenutka odločanja višjega sodišča o pritožbi v postopek osebnega stečaja nad dolžnico še ni prijavil, naj mu sodišče prve stopnje v nadaljevanju postopka ob upoštevanju načel koncentracije in hitrosti postopka določi trimesečni rok za prijavo terjatve in ločitvene pravice in upnika opozori, da bo v primeru njegove neaktivnosti postopek ustavilo.

VSL Sklep I Ip 951/2019, 1. 7. 2019

- ♦ Terjatev zaradi neprijave ali umika prijave terjatve v postopku osebnega stečaja ne preneha.
- ♦ Relativni zastaralni rok za začetek izvrševanja sankcije sta pretrgala sklep o določitvi uklonilnega zapora, ter sklep, s katerim je sodišče predlog tožnice za nadomestitev plačila globe z opravljanjem družbeno koristnih del kot prepozna zavrglo. Zastaralni rok je pretrgal vložen predlog za izvršbo, prav tako pa zastaralni rok pretrgajo tožnici vročeni opomini. Navedena dejanja namreč ne pomenijo začetka izvrševanja sankcije, so pa usmerjena h končnemu cilju izvršitve sankcije. Stališče, da lahko, ne le v primeru pretrganja, ampak tudi v primeru zadržanja zastaranja, do začetka izvrševanja sankcije za prekršek preteče največ štiri leta od pravnomočnosti odločbe, s katero je bila sankcija izrečena, navaja tudi pravna doktrina. Na podlagi navedenega tako ne gre slediti stališču tožene stranke, da je tek stečajnega postopka pomenil zadržanje zastaranja, zaradi katerega absolutni zastaralni rok ni tek.

UPRS Sodba II U 256/2017-8, 18. 9. 2019

Iz obrazložitve:

16. Roki za uveljavljanje terjatev v postopku osebnega stečaja niso prekluzivni, zato lahko državni pravobranilec (sedaj državni odvetnik) prijavi denarno terjatev, ki je nastala do začetka osebnega stečaja, v postopek osebnega stečaja tudi pozneje, po posebnih pravilih 392. člena ZFPPIPP. Ker se v postopku osebnega stečaja ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatve upnika do stečajnega dolžnika zaradi zamude rokov za njihovo prijavo oziroma uveljavitev (primerjaj 1. in 2. točko 383. člena ZFPPIPP), so v 392. členu ZFPPIPP določena posebna pravila o preizkusu in uveljavitvi teh (prepozno prijavljenih) terjatev. Vendar pa je zadnji rok, v katerem mora upnik prijaviti terjatev plačila globe glede na tretji odstavek 44. člena ZP-1 pred iztekom štirih let od pravnomočnosti izvršilnega naslova. Pravočasna prijava terjatve v stečajni postopek (pred zastaranjem) je namreč tako dejanje, ki pomeni začetek izvrševanja sankcije, zato v skladu s četrtem odstavkom 44. člena ZP-1 glob, katerih izvrševanje se je začelo v rokih iz prvega in drugega odstavka 44. člena ZP-1, ni dopustno več izvrševati po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo (5 oziroma 10 let).
17. V skladu s 396. členom ZFPPIPP sklep o končanju postopka osebnega stečaja vsebuje seznam neplačanih priznanih terjatev (drugi odstavek 396. člena ZFPPIPP), pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega stečaja pa je izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev (četrti odstavek 396. člena ZFPPIPP). Kolikor absolutni zastaralni rok za izterjavo globe ni potekel, odpust obveznosti na terjatve iz naslova globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku ne učinkuje (3. točka drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP). Glede na četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP je razlika med priznanimi in prijavljenimi terjatvami ter neprijavljenimi terjatvami le v tem, da so upniki prvih s pravnomočnim sklepom o končanju postopka pridobili izvršilni naslov.

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

- ◆ Če je za obdobje pred začetkom stečajnega postopka dolžnik še lahko zatrjeval, da je nakazilo plač pred začetkom stečajnega postopka tako uredil zato, da si je znižal bančne stroške, tj. stroške rubežev pri bankah (čeprav bi bilo tako ravnanje (prejemanje plače na otrokov TRR) nedopustno, če je predstavljalo oviro za poplačilo njegovih upnikov), je po začetku stečajnega postopka možnost za kaj takega vsekakor odpadla. Vplačila na podlagi unovčenja stečajne mase se izvajajo na fiduciarni denarni račun upravitelja.
VSL Sklep Cst 339/2019, 16. 7. 2019

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

1. Splošno

2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini

- ◆ Sodišče mora izdati sklep o izpraznitvi stanovanja oziroma stanovanjske hiše, in sicer že ob izdaji prvega sklepa o prodaji. Kakršnekoli drugačne možnosti zakon sodišču ne daje. Sodišče se bo postopka za oceno ustavnosti poslužilo samo v primeru, ko bo na podlagi lastnega vsebinskega preizkusa zakonske norme, ki jo mora uporabiti pri svojem odločanju, zaznalo nasprotje med takšno zakonsko normo in določbami Ustave, kot hierarhično najvišjim pravnim aktom v Republiki Sloveniji. V kolikor sodišče neskladja ne zazna, mora takšno zakonsko normo uporabiti, četudi se posamezna stranka v posameznih vlogah ali pravnih sredstvih sklicuje na njeno protiustavnost. Zakonska določba, po kateri mora sodišče izdati sklep o izpraznitvi stanovanja oziroma stanovanjske hiše, je za stečajnega dolžnika vsekakor zelo stroga, ni pa zgolj zaradi tega neustavna.

VSL Sklep Cst 267/2019, 4. 6. 2019

- ◆ Iz določila drugega odstavka 395. člena ZFPPIPP je razvidno, da je izdaja takega sklepa obvezna in da sodišče ne more odločiti, da dolžnik stanovanja ne bi bil dolžan izročiti upravitelju ali da bi bil ta rok daljši od treh mesecev. Sodišče tako ne more določiti enoletnega roka za izpraznitev stanovanja. Prav tako pa tudi ne more naložiti upravitelju, da bi z dolžnico sklenil najemno pogodbo. Stanovanje je potrebno prodati in poplačati upnike, saj bo s tem dosežen namen postopka osebnega stečaja, zakon pa dolžnici tudi nalaga, da stanovanje izprazni in ga izroči upravitelju, za kar je sodišče prve stopnje tudi izdalo izpodbijani sklep.

VSL Sklep Cst 320/2019, 9. 7. 2019

- ◆ Nepremičnina, iz katere se dolžnik mora izseliti v skladu z izpodbijanim sklepom, se je prodajala že trikrat, zadnjič po sklepu sodišča St 000/2017 z dne 26. 4. 2019. Šele z izpodbijanim sklepom pa je bilo dolžnici naloženo, da mora navedeno nepremičnino izprazniti in jo izročiti upravitelju. Vendar pa navedeni sklep zgolj zato, ker dolžnici ni bilo že s sklepom o prodaji naloženo, da izprazni poslovno stanovanjsko hišo, ki se odprodaja, ni nezakonit. Pogoj za izdajo takšnega sklepa je izdaja sklepa o prodaji nepremičnine. Takšen sklep pa je bil v danem primeru izdan in je postal pravnomočen.

VSL Sklep Cst 458/2019, 23. 10. 2019

- ◆ Če se v postopku osebnega stečaja prodaja stanovanje ali družinska stanovanjska hiša, v katerih stanuje dolжник kot lastnik, sodišče s sklepom o prodaji naloži dolžniku, da v treh mesecih po prejemu sklepa izprazni stanovanje ali stanovanjsko hišo in jo izroči upravitelju (drugi odstavek 395. člena ZFPPIPP). Navedeni rok ni podaljšljiv. Zato predlogu dolžnika za njegovo podaljšanje ni mogoče ugoditi. Navedbe v zvezi s slabim zdravstvenim stanjem pa bo dolжник lahko uveljavljal ob zahtevi upravitelja za izpraznitev stanovanjske hiše.

VSL Sklep Cst 364/2019, 24. 7. 2019

- ◆ Ustava RS vse lastnike na načelnem nivoju enako obravnava. Tako kot na načelnem nivoju štiti lastninsko pravico dolžnika, štiti tudi lastninsko pravico upnikov. Ker obveznosti do svojih upnikov dolжник ni poravnal, se je znašel v postopku osebnega stečaja, ki se vodi izključno zaradi poplačila njegovih upnikov, torej zaradi varstva njihovih lastninske pravice. Izpodbijani sklep bi bil torej v nasprotju z Ustavo le v primeru, če bi bil izdan brez pravne podlage, torej v primeru, ko ne bi zasledoval enakega varstva lastninske pravice upnikov in dolžnikov.

VSL Sklep Cst 341/2019, 17. 7. 2019

- ◆ ZFPPIPP v drugem odstavku 395. člena določa trimesečni rok za izselitev iz nepremičnine, ki je stanovanje ali stanovanjska hiša. Ta rok je zakonski in ga mora sodišče določiti že ob izdaji sklepa o prodaji. Ker ga ni določilo, je moralo to storiti v sedaj izpodbijanem sklepu.

VSL Sklep Cst 440/2019, 1. 10. 2019

396. člen (sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

- ◆ V izvršilnem postopku sodišče strogo zavezuje načelo formalne legalitete: izvršilno sodišče mora izvršiti izvršilni naslov tako, kot se glasi, pri tem pa materialno pravne pravilnosti izvršilnega naslova ne sme presojsati. Da bi moralo sodišče s sklepom o končanju postopka odločiti tudi o obrestnih, ki tečejo od začetka stečajnega postopka do plačila, zakon ne zahteva. Verjetno iz tega razloga izpodbijani sklep odločitve o teh obrestih ne vsebuje. Po določilu prvega odstavka 256. člena ZFPPIPP se z začetkom stečajnega postopka obrestna mera pogodbenih ali zamudnih obresti spremeni tako, da od terjatev upnikov, ki so se obrestovale do začetka stečajnega postopka, od začetka stečajnega postopka dalje tečejo obresti po predpisani obrestni meri. Izvršilno sodišče naloži dolžniku, naj upnikom na podlagi pravnomočnega sklepa o končanju postopka osebnega stečaja plača tudi obresti, do katerih so po zakonu upravičeni le, če so tudi te navedene v izvršilnem naslovu.

VSL Sklep Cst 429/2019, 19. 9. 2019

- ◆ Poleg tega iz seznama ni razvidno, kakšni so zneski neplačanih priznanih terjatev. Ker je pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega stečaja izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev (četrti odstavek 396. člena ZFPPIPP), mora biti to iz seznama jasno in nedvoumno razvidno.

VSL Sklep Cst 410/2019, 4. 9. 2019

- ◆ Relativni zastaralni rok za začetek izvrševanja sankcije sta pretrgala sklep o določitvi uklonilnega zapora, ter sklep, s katerim je sodišče predlog tožnice za nadomestitev plačila globe z opravljanjem družbeno koristnih del kot prepozna zavrglo. Zastaralni rok je pretrgal vložen predlog za izvršbo, prav tako pa zastaralni rok pretrgajo tožnici vročeni opomini. Navedena dejanja namreč ne pomenijo začetka izvrševanja sankcije, so pa usmerjena h končnemu cilju izvršitve sankcije. Stališče, da lahko, ne le v primeru pretrganj, ampak tudi v primeru zadržanja zastaranja, do začetka izvrševanja sankcije za prekršek preteče največ štiri leta od pravnomočnosti odločbe, s katero je bila sankcija izrečena, navaja tudi pravna doktrina. Na podlagi navedenega tako ne gre slediti stališču tožene stranke, da je tek stečajnega postopka pomenil zadržanje zastaranja, zaradi katerega absolutni zastaralni rok ni tekkel.

UPRS Sodba II U 256/2017-8, 18. 9. 2019

Iz obrazložitve:

16. Roki za uveljavljanje terjatev v postopku osebnega stečaja niso prekluzivni, zato lahko državni pravobranilec (sedaj državni odvetnik) prijavi denarno terjatev, ki je nastala do začetka osebnega stečaja, v postopek osebnega stečaja tudi pozneje, po posebnih pravilih 392. člena ZFPPIPP. Ker se v postopku osebnega stečaja

ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatve upnika do stečajnega dolžnika zaradi zamude rokov za njihovo prijavo oziroma uveljavitev (primerjaj 1. in 2. točko 383. člena ZFPPIPP), so v 392. členu ZFPPIPP določena posebna pravila o preizkusu in uveljavitvi teh (prepozno prijavljenih) terjatev. Vendar pa je zadnji rok, v katerem mora upnik prijaviti terjatev plačila globe glede na tretji odstavek 44. člena ZP-1 pred iztekom štirih let od pravnomočnosti izvršilnega naslova. Pravočasna prijava terjatve v stečajni postopek (pred zastaranjem) je namreč tako dejanje, ki pomeni začetek izvrševanja sankcije, zato v skladu s četrtem odstavkom 44. člena ZP-1 glob, katerih izvrševanje se je začelo v rokih iz prvega in drugega odstavka 44. člena ZP-1, ni dopustno več izvrševati po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo (5 oziroma 10 let).

17. V skladu s 396. členom ZFPPIPP sklep o končanju postopka osebnega stečaja vsebuje seznam neplačanih priznanih terjatev (drugi odstavek 396. člena ZFPPIPP), pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega stečaja pa je izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev (četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP). Kolikor absolutni zastaralni rok za izterjavo globe ni potekel, odpust obveznosti na terjatve iz naslova globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku ne učinkuje (3. točka drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP). Glede na četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP je razlika med priznanimi in prijavljenimi terjatvami ter neprijavljenimi terjatvami le v tem, da so upniki prvih s pravnomočnim sklepom o končanju postopka pridobili izvršilni naslov.

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

1. Splošno

- ◆ Že z odločbama Ustavnega sodišča Up-38/17 z dne 21. 3. 2017 in Up-38/17 z dne 11. 7. 2019 je bilo rešeno vprašanje prekinitve pritožbenega postopka in njegovega nadaljevanja ter vprašanje skladnosti določbe tretjega odstavka 34. člena novele ZFPPIPP-G v zvezi s to novelo spremenjenim 399. členom ZFPPIPP z Ustavo ter posledično vprašanje z ustavno pritožbo uveljavljane kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Vse to pa so bili v pritožbi zoper sedaj izpodbijani sklep izrecno kot ključni izpostavljeni pritožbeni razlogi. Nanje pa je kot o predhodnem vprašanju za presojo pravilnosti in zakonitosti izpodbijanega sklepa odgovorilo že Ustavno sodišče, zato je pritožba z zgoraj navedenima odločbama izzvenela.

VSL Sklep Cst 386/2019, 7. 8. 2019

- ◆ Da je obravnavana situacija, ko je po vsebini nov ugovorni razlog upnik uveljavljal šele na naroku 15. 6. 2018 (ta je bil razpisan v zvezi z obravnavo ugovora iz prvotno uveljavljanega razloga) narekovala preložitev naroka in izvedbo postopka po drugem odstavku 405. člena ZFPPIPP, nenazadnje izhaja tudi iz določbe petega odstavka 405. člena ZFPPIPP, na podlagi katere na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti sodišče izvede dokaze o razlogu, ki se uveljavlja z ugovorom in odloči o ugovoru na podlagi izida dokazovanja. Ta predpostavlja izvedbo postopka po drugem odstavku 405. člena ZFPPIPP, ko se sodišče seznani s ponujenim trditvenim in dokaznim gradivom, da v okviru priprav na narok lahko poskrbi za uspešno izvedbo dokaznega postopka na njem (kot je npr. vabljenje morebiti predlaganih prič na narok).

VSL Sklep Cst 671/2018, 9. 1. 2019

- ◆ Dolžniku se lahko, pod izpolnjenimi zakonskimi pogoji, odpustijo le tiste obveznosti, ki jih ni zmožen izpolniti iz premoženja, ki ga ima ob začetku stečaja ali ga pridobi tekom postopka osebnega stečaja

(prvi odstavek 399. člen ZFPPIPP). Navedeno pomeni, da morebitni odpust obveznosti ne vpliva na postopek unovčitve premoženja, ki ga ima stečajni dolжник ter na njegovo razdelitev upnikom (smiselno 1. točka prvega odstavka 410. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 250/2019, 29. 5. 2019

- ♦ Upravitelj v postopku odpusta obveznosti poda le mnenje o primerni dolžini preizkusnega obdobja. Nanj sodišče ni vezano. Sodišču prve stopnje se tudi posebej ni treba opredeljevati do mnenja upravitelja in nanj ni treba izrecno odgovarjati. To stori že s tem, ko pri izdaji sklepa o začetku postopka odpusta obveznosti ustrezno utemelji odločitev in se opredeli do pomembnih trditev dolžnika.

VSL Sklep Cst 352/2019, 16. 7. 2019

2. Namen odpusta obveznosti:

- ♦ Ravnanja dolžnice tudi po presoji višjega sodišča ni mogoče šteti za takšnega, ki bi ustrezalo pričakovanemu ravnanju tistega, ki se zavzema za doseg odpusta obveznosti, nasploh ob upoštevanju okoliščine, da ji je bila večkrat dana možnost, da sodišče in upravitelja glede obeh nepremičnin seznani. Ob kršitvi zakonskih obveznosti pa stečajnega dolžnika doleti zavrnitev predloga za odpust obveznosti, zato je treba odločitvi sodišča prve stopnje pritrditi.

VSL Sklep Cst 251/2019, 18. 6. 2019

3. Ovire za začetek postopka odpusta

- ♦ Stečajna dolžnica ob poteku preizkusne dobe, zaradi nove pravnomočne obsodbe, ni dosegla izbrisa prej vpisane obsodbe iz kazenske evidence. Iz tega razloga pa ji sodišče preizkusne dobe v postopku odpusta obveznosti ni bilo niti dolžno niti upravičeno podaljšati.

VSL Sklep Cst 303/2019, 3. 7. 2019

- ♦ Obravnavani predlog temelji na drugačnem dejanskem stanju, zato objektivne meje pravnomočnosti odločitve iz sklepa z dne 13. 3. 2019 ne morejo preprečiti odločanja o novem predlogu, ki temelji na drugačni dejanski podlagi – glede zakonske rehabilitacije. Pravnomočnost odločitve o zavrnitvi predloga za odpust obveznosti zaradi podane ovire iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP namreč ne pomeni, da so zaradi tega obveznosti dolžnika postale neodpustljive. Bodoči izbris iz kazenske evidence, do katerega bo prišlo v času teka preizkusnega obdobja, predstavlja za novo okoliščino, ki ni zajeta v historični dogodek, ki je predstavljal dejansko podlago pravnomočnega sklepa o zavrnitvi odpusta obveznosti z dne 13. 3. 2019, zato posledice pravnomočnosti tega sklepa niso ovira za ponovno odločanje. S tem sklepom tudi ni bilo pravnomočno odločeno o tem, katere obveznosti se ne odpustijo, temveč je bil predlog zavrnjen zaradi takratnega obstoja ovire za odpust obveznosti. Zakon ne določa roka, v katerem je primerih, kot je obravnavani, dopustno ponovno vložiti predlog za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 437/2019, 1. 10. 2019

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno presodilo, da je upnica zadostila zakonskim znakom (sicer izpodbojne) domneve iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP. Predmet dokaznega postopka za obrambo dolžnika, da je ravnal vestno in pošteno, se nanaša na okoliščine na strani dolžnika, ne pa na pravno naravo plačila prispevkov in izpada koristi od tega za dolžnika. Pritožbeno sodišče v celoti pritrdjuje pravilni razlagi sodišča prve stopnje, da je bil dolжник tisti, ki bi moral dokazati, da mu kljub ugotovljeni opustitvi zakonskih dolžnosti obračunavanja prispevkov in obveščanja davčnega organa, ki jih je imel v sistemu obveznega zavarovanja, zaradi drugih okoliščin na njegovi strani, ni mogoče očitati zlorabe pravice do odpusta obveznosti. Tega dolжник v konkretnem primeru ni zmogel.

VSL Sklep Cst 319/2019, 3. 7. 2019

- ♦ Pritožnik meni, da dejstvo, da potrebnih davčnih napovedi oziroma odmer ni opravil, še ne pomeni, da je dal neresnične, nepopolne ali nepravilne podatke. Ustaljena sodna praksa je, da pod domnevo iz 1. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP spadajo tudi situacije, ko dolžnik ustreznih davčnih napovedi ali obračunov sploh ne opravi, torej ko davka ne prijavi, pa bi ga moral.

VSL Sklep Cst 513/2019, 26. 11. 2019

- ♦ Zakon je v četrtem odstavku 399. člena opredelil najbolj tipične položaje zlorabe pravice do odpusta obveznosti. Eden od teh je primer, če je stečajni dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ali po njegovi uvedbi dal neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davkov ali prispevkov, zaradi česar mu je pristojni davčni organ dodatno ali naknadno odmeril davek ali naložil plačilo prispevkov v znesku najmanj 4.000,00 EUR. Gre za primer zakonske domneve zlorabe odpusta obveznosti, ki je izpodbojna. Dolžnik navaja, da je bil registriran kot samostojni podjetnik v obdobju 2012 do 2014. Upnica mu v odgovoru proti odpustu obveznosti očita neobračun (in neplačilo) prispevkov za socialno varnost za obdobje od oktobra 2013 do vključno novembra 2014, ne pa tudi za obdobje od začetka poslovanja v letu 2012 do septembra 2013. Iz tega je mogoče sklepati, da je dolžnik vedel za obveznost mesečnega obračunavanja in plačevanja prispevkov in je to obveznost do vključno septembra 2013 tudi izpolnjeval. V obravnavanem primeru je bil postopek osebnega stečaja nad dolžnikom A. A. začel 22. 2. 2016, kar pomeni, da bi odpust obveznosti pri njem ne učinkoval za terjatve na plačilo prispevkov, ki so nastale od 22. 2. 2015 do 22. 2. 2016, za vse starejše terjatve za plačilo prispevkov pa bi odpust obveznosti učinkoval, torej tudi za prispevke, ki jih dolžnik ni obračunaval in plačeval od oktobra 2013 do novembra 2014. Upošteva se navedeno in dolžnikovo pojasnilo v predlogu za začetek stečajnega postopka, vložnem šele 17. 2. 2016, da so dolžniku dolgovi, zaradi katerih je postal insolventen, nastali zaradi opravljanja samostojne dejavnosti, ki jo je imel po navedbah na naroku registrirano v obdobju 2012 do 2014, ni mogoč zaključek, da je z nepojasnjnim čakanjem na vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja več kot eno leto od prenehanja opravljanja dejavnosti dolžnik ravnal pošteno.

VSL Sklep Cst 383/2019, 7. 8. 2019

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

- 1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust**

- 2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic**

- 3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja**

- ♦ Upravitelj v postopku odpusta obveznosti poda le mnenje o primerni dolžini preizkusnega obdobja. Nanj sodišče ni vezano. Sodišču prve stopnje se tudi posebej ni treba opredeljevati do mnenja upravitelja in nanj ni treba izrecno odgovarjati. To stori že s tem, ko pri izdaji sklepa o začetku postopka odpusta obveznosti ustrezno utemelji odločitev in se opredeli do pomembnih trditev dolžnika.

VSL Sklep Cst 352/2019, 16. 7. 2019

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ♦ Če bi bil dolžnik resnično negotov o tem, kaj mora storiti ob zaposlitvi v Republiki Avstriji, bi o tem povprašal upraviteljico ali pa sodišče. Dolžnik pa tako ni ravnal. Dolžnosti dolžnika so jasno določene v

zakonu, dolžnik pa je bil nedvomno z njimi seznanjen in tega niti ne zanika. Ob tem se je z delodajalcem v Avstriji tudi dogovoril, da mu je plačo izplačeval na ženin račun, za katerega ni bil izdan sklep o zasegu denarnega dobroimetja. Dolžnik je tako nedvomno kršil svoje obveznosti iz 384. in 401. člena ZFPPIPP. To pa so razlogi za odgovor proti odpustu obveznosti iz 403. člena ZFPPIPP. Odpust obveznosti posega v ustavne pravice upnikov, zato se morajo kršitve dolžnikovih obveznosti presoјati strogo.

VSL Sklep Cst 289/2019, 18. 6. 2019

- ◆ Dolžnik je na naroku sam potrdil, da je bil obveščen o svojih obveznostih. Prav tako je iz elektronskih sporočil, priloženih k ugovoru proti odpustu obveznosti, tudi razvidno, da ga je upraviteljica še dodatno pozivala, da ji pošlje poročilo o aktivnostih, da bi našel zaposlitev. To pa pomeni, da je prav dobro vedel, kakšne so njegove obveznosti. Pričakovanje, da bo lahko pozive upraviteljice ignoriral brez posledic, pa nima nikakršne podlage. Dolžnik je svoje obveznosti poznal, pa jih ni izpolnjeval, prav tako pa tudi iz njegovih navedb ni razvidno, da bi si sploh iskal kakršnokoli službo, razen pri podjetju T. d.o.o.

VSL Sklep Cst 305/2019, 9. 7. 2019

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Višje sodišče ugotavlja, da kršitev, na katere je opozorilo Ustavno sodišče, samo ne more odpraviti. Iz spisa namreč ni razvidno, kdo je sedaj upnik terjatve, ki jo je v stečajnem postopku prijavila prednica Banke X. d. d., zato tudi ni jasno, s kom bi moralo višje sodišče izvesti razjasnjevalni postopek. Šele ko se bo ugotovilo, kdo je sedaj upnik te terjatve in ali je tudi obvestil upravitelja o spremembi upnika (vlogo bi sicer lahko upravitelju poslalo tudi sodišče, vendar pa iz spisa to ni razvidno), bo mogoče upnika pozvati, da se izjavi glede aktivne procesne legitimacije za vložitev ugovora proti odpustu obveznosti. Do občutnega zastoja v postopku je torej že tako ali tako prišlo. Tudi, če bi višje sodišče o zadevi samo odločilo, kar pa bi odvzelo strankam možnost pritožbe pred rednim sodiščem, bi moralo najprej izvesti razjasnjevalni postopek, kot je obrazložilo že zgoraj. Na drugi strani je pravica do pritožbe, ki je prav tako ustavna pravica, njena uveljavitev pa je povezana s tem, da bo o zadevi najprej odločilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep III Cpg 252/2019, 14. 5. 2019

- ◆ Če bi bil dolžnik resnično negotov o tem, kaj mora storiti ob zaposlitvi v Republiki Avstriji, bi o tem povprašal upraviteljico ali pa sodišče. Dolžnik pa tako ni ravnal. Dolžnosti dolžnika so jasno določene v zakonu, dolžnik pa je bil nedvomno z njimi seznanjen in tega niti ne zanika. Ob tem se je z delodajalcem v Avstriji tudi dogovoril, da mu je plačo izplačeval na ženin račun, za katerega ni bil izdan sklep o zasegu denarnega dobroimetja. Dolžnik je tako nedvomno kršil svoje obveznosti iz 384. in 401. člena ZFPPIPP. To pa so razlogi za odgovor proti odpustu obveznosti iz 403. člena ZFPPIPP. Odpust obveznosti posega v ustavne pravice upnikov, zato se morajo kršitve dolžnikovih obveznosti presoјati strogo.

VSL Sklep Cst 289/2019, 18. 6. 2019

- ◆ Dolžnik je na naroku sam potrdil, da je bil obveščen o svojih obveznostih. Prav tako je iz elektronskih sporočil, priloženih k ugovoru proti odpustu obveznosti, tudi razvidno, da ga je upraviteljica še dodatno pozivala, da ji pošlje poročilo o aktivnostih, da bi našel zaposlitev. To pa pomeni, da je prav dobro vedel, kakšne so njegove obveznosti. Pričakovanje, da bo lahko pozive upraviteljice ignoriral brez posledic, pa nima nikakršne podlage. Dolžnik je svoje obveznosti poznal, pa jih ni izpolnjeval, prav tako pa tudi iz njegovih navedb ni razvidno, da bi si sploh iskal kakršnokoli službo, razen pri podjetju T. d.o.o.

VSL Sklep Cst 305/2019, 9. 7. 2019

- ◆ Ravnanja dolžnice tudi po presoји višjega sodišča ni mogoče šteti za takšnega, ki bi ustrezalo pričakovanemu ravnanju tistega, ki se zavzema za dosego odpusta obveznosti, nasploh ob upoštevanju okoliščine, da ji je bila večkrat dana možnost, da sodišče in upravitelja glede obeh nepremičnin seznani.

Ob kršitvi zakonskih obveznosti pa stečajnega dolžnika doleti zavrnitev predloga za odpust obveznosti, zato je treba odločitvi sodišča prve stopnje pritrditi.

VSL Sklep Cst 251/2019, 18. 6. 2019

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

- ◆ Da je obravnavana situacija, ko je po vsebini nov ugovorni razlog upnik uveljavljal šele na naroku 15. 6. 2018 (ta je bil razpisan v zvezi z obravnavo ugovora iz prvotno uveljavljanega razloga) narekovala preložitev naroka in izvedbo postopka po drugem odstavku 405. člena ZFPPIPP, nenazadnje izhaja tudi iz določbe petega odstavka 405. člena ZFPPIPP, na podlagi katere na naroku za obravnavo ugovora proti odpustu obveznosti sodišče izvede dokaze o razlogu, ki se uveljavlja z ugovorom in odloči o ugovoru na podlagi izida dokazovanja. Ta predpostavlja izvedbo postopka po drugem odstavku 405. člena ZFPPIPP, ko se sodišče seznani s ponujenim trditvenim in dokaznim gradivom, da v okviru priprav na narok lahko poskrbi za uspešno izvedbo dokaznega postopka na njem (kot je npr. vabljenje morebiti predlaganih prič na narok).

VSL Sklep Cst 671/2018, 9. 1. 2019

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ◆ Stečajna dolžnica ob poteku preizkusne dobe, zaradi nove pravnomočne obsodbe, ni dosegla izbrisa prej vpisane obsodbe iz kazenske evidence. Iz tega razloga pa ji sodišče preizkusne dobe v postopku odpusta obveznosti ni bilo niti dolžno niti upravičeno podaljšati.

VSL Sklep Cst 303/2019, 3. 7. 2019

- ◆ Sklep o odpustu obveznosti je konstitutivne pravne narave. Dolžniku so obveznosti odpuščene šele s sklepom o odpustu obveznosti, zato tudi ni mogoče govoriti o zaključenem pravnem položaju. Pri odločanju o odpustu obveznosti sodišče uporabi materialno pravo, ki velja v času odločitve.

VSL sklep Cst 500/2019, 12. 11. 2019

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

- ◆ V primeru, ko porok izpolni obveznost glavnega dolžnika, čigar obveznost je bila v stečajnem postopku zmanjšana, se postavi dilema, ali ima porok tudi v takem primeru pravico zahtevati od dolžnika vse, kar je plačal zanj. OZ v 1018. členu, uvrščenem med splošne določbe o poročtvu, določa, da na poroka, ki je poravnal upnikovo terjatev, preide ta z vsemi stranskimi pravicami in jamstvi za njeno izpolnitev. S subrogacijo porok vstopi v upnikov položaj. Določbo, po kateri ima porok od dolžnika pravico zahtevati "vse, kar je plačal zanj", je zato treba razumeti tako, da ima pravico od njega zahtevati, kar bi lahko zahteval upnik. Ker upnik od toženca zaradi odpusta dolga v stečaju ne bi mogel zahtevati izpolnitve,

tožnik kot porok nima regresne pravice do njega. Za odločitev ni pomembno, kdaj je tožnik pridobil pravico terjati od toženca to, kar je plačal zanj njegovemu upniku.

VSL Sodba I Cp 415/2019, 21. 8. 2019

- ♦ Sklep o odpustu obveznosti je konstitutivne pravne narave. Dolžniku so obveznosti odpuščene šele s sklepom o odpustu obveznosti, zato tudi ni mogoče govoriti o zaključenem pravnem položaju. Pri odločanju o odpustu obveznosti sodišče uporabi materialno pravo, ki velja v času odločitve.

VSL sklep Cst 500/2019, 12. 11. 2019

- ♦ Odpust obveznosti na terjatev iz naslova neplačane globe ne učinkuje.
- UPRS Sodba II U 162/2017-7, 28. 8. 2019**
- ♦ Relativni zastaralni rok za začetek izvrševanja sankcije sta pretrgala sklep o določitvi uklonilnega zapora, ter sklep, s katerim je sodišče predlog tožnice za nadomestitev plačila globe z opravljanjem družbeno koristnih del kot prepozna zavrglo. Zastaralni rok je pretrgal vložen predlog za izvršbo, prav tako pa zastaralni rok pretrgajo tožnici vročeni opomini. Navedena dejanja namreč ne pomenijo začetka izvrševanja sankcije, so pa usmerjena h končnemu cilju izvršitve sankcije. Stališče, da lahko, ne le v primeru pretrganj, ampak tudi v primeru zadržanja zastaranja, do začetka izvrševanja sankcije za prekršek preteče največ štiri leta od pravnomočnosti odločbe, s katero je bila sankcija izrečena, navaja tudi pravna doktrina. Na podlagi navedenega tako ne gre slediti stališču tožene stranke, da je tek stečajnega postopka pomenil zadržanje zastaranja, zaradi katerega absolutni zastaralni rok ni tekel.

UPRS Sodba II U 256/2017-8, 18. 9. 2019

Iz obrazložitve:

16. Roki za uveljavljanje terjatev v postopku osebnega stečaja niso prekluzivni, zato lahko državni pravobranilec (sedaj državni odvetnik) prijavi denarno terjatev, ki je nastala do začetka osebnega stečaja, v postopek osebnega stečaja tudi pozneje, po posebnih pravilih 392. člena ZFPPIPP. Ker se v postopku osebnega stečaja ne uporabljajo pravila o prenehanju terjatve upnika do stečajnega dolžnika zaradi zamude rokov za njihovo prijavo oziroma uveljavitev (primerjaj 1. in 2. točko 383. člena ZFPPIPP), so v 392. členu ZFPPIPP določena posebna pravila o preizkusu in uveljavitvi teh (prepozno prijavljenih) terjatev. Vendar pa je zadnji rok, v katerem mora upnik prijaviti terjatev plačila globe glede na tretji odstavek 44. člena ZP-1 pred iztekom štirih let od pravnomočnosti izvršilnega naslova. Pravočasna prijava terjatve v stečajni postopek (pred zastaranjem) je namreč tako dejanje, ki pomeni začetek izvrševanja sankcije, zato v skladu s četrtem odstavkom 44. člena ZP-1 glob, katerih izvrševanje se je začelo v rokih iz prvega in drugega odstavka 44. člena ZP-1, ni dopustno več izvrševati po poteku zastaralnih rokov, ki jih določa zakon, ki ureja davčno izvršbo (5 oziroma 10 let).
17. V skladu s 396. členom ZFPPIPP sklep o končanju postopka osebnega stečaja vsebuje seznam neplačanih priznanih terjatev (drugi odstavek 396. člena ZFPPIPP), pravnomočni sklep o končanju postopka osebnega stečaja pa je izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev (četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP). Kolikor absolutni zastaralni rok za izterjavo globe ni potekel, odpust obveznosti na terjatve iz naslova globe ali odvzema premoženjske koristi, pridobljene s prekrškom, izrečenih v postopku o prekršku ne učinkuje (3. točka drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP). Glede na četrty odstavek 396. člena ZFPPIPP je razlika med priznanimi in prijavljenimi terjatvami ter neprijavljenimi terjatvami le v tem, da so upniki prvih s pravnomočnim sklepom o končanju postopka pridobili izvršilni naslov.

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

- ♦ Dolžniku se lahko, pod izpolnjenimi zakonskimi pogoji, odpustijo le tiste obveznosti, ki jih ni zmožen izpolniti iz premoženja, ki ga ima ob začetku stečaja ali ga pridobi tekom postopka osebnega stečaja (prvi odstavek 399. člen ZFPPIPP). Navedeno pomeni, da morebitni odpust obveznosti ne vpliva na

postopek unovčitve premoženja, ki ga ima stečajni dolžnik ter na njegovo razdelitev upnikom (smiselno 1. točka prvega odstavka 410. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 250/2019, 29. 5. 2019

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolžnik)

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

- ♦ Višje sodišče se strinja s stališčem sodišča prve stopnje, da je postopek prisilne likvidacije iz tega razloga (da poslovodstvo ne deluje več kot šest mesecev) mogoče začeti le na predlog upravičenega predlagatelja, ne pa tudi po uradni dolžnosti. Peti odstavek 404. člena ZGD-1 ne spreminja v tretjem odstavku 404. člena ZGD-1 določene legitimacije za predlog za prisilno likvidacijo. Ob upoštevanju navedenih določb ZGD-1 pa je po oceni višjega sodišča logičen in pravilen le sklep, da sodišče iz razloga po 3. alineji prvega odstavka 402. člena ZGD-1 sklep o začetku postopka prisilne likvidacije izda zgolj na predlog upravičenega predlagatelja.

VSL Sklep Cst 262/2019, 4. 6. 2019

- ♦ V primeru, kadar Republika Slovenija nastopa kot predlagateljica postopka prisilne likvidacije, mora v predlogu jasno opredeliti svoj status, iz katerega bo že na prvi pogled razvidno, ali nastopa v razmerju z določeno pravno osebo v oblastni funkciji države, ali pa v funkciji upnice iz dolžniško upniškega razmerja. Sklicevanje na sklepanje, s pomočjo katerega bi lahko sodišče prepoznalo pravi pomen podanih trditev, ni utemeljeno. Predlog mora biti jasen in sklepčen, da bi ga sodišče sploh začelo obravnavati.

VSL sklep Cst 374/2019, 26. 7. 2019

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

424. člen (uporaba 7. poglavja)

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

433. člen (upravičeni predlagatelj)

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Pritožnik na dan vložitve ugovora še ni imel statusa upnika subjekta vpisa. Ker je za presojo procesne legitimacije za vložitev ugovora relevantno dejansko stanje v času vložitve ugovora, pritožnica ne more uspeti s trditvami, da je postala upnica z izdajo odločbe o prekršku z dne 23. 4. 2019, kar je dva meseca

in pol po vložitvi ugovora in skoraj tri mesece po izdaji sklepa o začetku postopka izbrisa subjekta vpisa iz sodnega registra brez likvidacije.

VSL Sklep IV Cpg 419/2019, 3. 7. 2019

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ♦ Pritožnik na dan vložitve ugovora še ni imel statusa upnika subjekta vpisa. Ker je za presojo procesne legitimacije za vložitev ugovora relevantno dejansko stanje v času vložitve ugovora, pritožnica ne more uspeti s trditvami, da je postala upnica z izdajo odločbe o prekršku z dne 23. 4. 2019, kar je dva meseca in pol po vložitvi ugovora in skoraj tri mesece po izdaji sklepa o začetku postopka izbrisa subjekta vpisa iz sodnega registra brez likvidacije.

VSL Sklep IV Cpg 419/2019, 3. 7. 2019

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

441. člen (prenehanje pravne osebe)

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

- ♦ ZVEtL-1 odstopa od splošnega procesnega pravila, da oseba, ki ne obstaja (več), ne more biti stranka postopka. Za primere smrti ali prenehanja udeleženca med postopkom ali v primeru neznanih pravnih naslednikov osebe, ki bi morala biti udeleženec postopka, a je umrla oziroma prenehala obstajati pred začetkom postopka, mora sodišče naslednikom take osebe po uradni dolžnosti postaviti skrbnika za poseben primer.

VSL Sklep II Cp 610/2019, 25. 9. 2019

Iz obrazložitve:

9. Pritožnik neutemeljeno obširno pojasnjuje, da je treba kot specialni predpis uporabiti ZFPPIPP, ki se uporablja v konkretnem primeru, in da bi bilo treba nad pozneje najdenim premoženjem nasprotne udeleženke opraviti stečajni postopek v skladu s prvim odstavkom 443. člena ZFPPIPP. Kot utemeljeno navajajo predlagatelji v odgovoru na pritožbo, v zakonski ureditvi ni opore za razlago, kot jo podaja pritožnik. Nasprotno, določba prvega odstavka 6. člena ZVEtL-1 predstavlja lex specialis v primerjavi s 443. členom ZFPPIPP, saj ureja procesno postopanje v postopkih po ZVEtL-1, 443. člen ZFPPIPP pa procesne možnosti upnikov izbrisanih pravnih oseb na splošno. Odločilni pogoj za začetek stečaja nad naknadno najdenim premoženjem je, da je to premoženje v lasti izbrisane pravne osebe. Predlagatelji zato pravilno navajajo, da je odločitev v postopku za ugotovitev pripadajočega zemljišča po ZVEtL-1 prejudicialnega pomena za začetek stečaja nad nepremičninami. Sodišče prve stopnje je zato v tej zadevi pravilno uporabilo specialno določbo 6. člena ZVEtL-1 (in ne določb ZFPPIPP - primerjaj 42. člen ZVEtL-1).

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

445. člen (tuja država in država članica)

446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

447. člen (osebe po državni pripadnosti)

448. člen (država, v kateri je premoženje)

449. člen (uporaba 8. poglavja)

450. člen (pristojnost domačega sodišča)

451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

459. člen (uporaba pravil o postopku)

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)

479. člen (splošno pravilo)

480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)

481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)

483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)

484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)

485. člen (uporaba oddelka 8.7)

486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)